Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2103 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 4 februarie 1956

MAREA NOASTRĂ PRIETENIE

PRIETENIE ! Cuvînt scump fiecăruia. Faptele, ajutorul la nevoie — acestea sînt cele mai bune dovezi de prietenie. Și nu este vorba doar de prietenia cîtorva oameni, ci de prietenia dintre două popoare.

Asemenea gînduri te cuprind în această zi cînd se împlinesc 8 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

Prietenia popoarelor noastre a fost verificată de ani și de fapte. Ea are rădăcini adînci. Multe file din istoria patriei noastre au înscrise fapte despre frăția ruso-romînă. Dar nu ne vom întoarce cu zeci și zeci de ani în urmă, ci ne vom opri la timpuri mai recente, la evenimentele contemporane în cursul cărora prietenia cu marele popor din răsărit a căpătat un nou conținut.

Pentru prima dată în istoria Romîniei, un stat mare, victorios în război, a stabilit relații de egalitate cu țara noastră. Aceste relații, născute în zilele lui August 1944, s-au dezvoltat, s-au întărit și și-au găsit o adîncă exprimare în Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

Ne bucurăm permanent de ajutorul economic al Uniunii Sovietice. In Orașul Stalin, la Hunedoara sau București, în zeci de întreprinderi ale țării, întîlnești mașini și agregate purtînd marca „fabricat în U.R.S.S.". Ajutorul sovietic ne-a dat posibilitatea să creăm noi ramuri industriale ca producția de utilaj petrolier, utilaj minier, energetic etc. Mari întreprinderi ca termocentrala de la Borzești, fabrica de antibiotice de la Iași și multe altele au utilajul în întregime furnizat de U.R.S.S. O deosebită importanță îl are ajutorul sovietic în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice. Pentru acest ajutor, pentru sprijinul cu adevărat prietenesc pe care ni-l oferă cu generozitate în toate domeniile, noi purtăm Uniunii Sovietice, oamenilor sovietici o profundă recunoștință.

Prietenia dintre poporul sovietic și poporul romîn are o temelie trainică, de neclintit. „Unitatea și colaborarea frățească a țărilor lagărului socialist — arăta tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — se întemeiază pe caracterul orînduirii social-economice a țărilor socialiste, pe unitatea intereselor lor vitale și pe identitatea scopului final, pe concepția unică, marxist-leninistă, a partidelor comuniste și muncitorești, care conduc aceste țări, concepție care îmbină în mod armonios internaționalismul proletar cu patriotismul socialist".

Fără să vrei, gîndurile îți zboară cu ani în urmă, cînd țara noastră era la cheremul trusturilor imperialiste. Pămînt și ape, oameni și petrol — totul era negociat la bursele din Londra, New York, Berlin sau Paris. Rechinii capitalului monopolist se luptau pentru împărțirea prăzii, în vreme ce șomajul și foametea, incultura și teroarea claselor asupritoare însoțeau din moși strămoși viața poporului obidit din Romînia.

Acum, la noi toate acestea sînt însoțite de cuvintele: „A fost odată și nu va mai fi". Dar în lumea robiei capitaliste domnesc și astăzi relații întemeiate pe legea junglei: „cel mai mare înghite pe cel mai mic". Oricît ar căuta imperialiștii să acopere această stare de lucruri, realitatea nu poate fi ascunsă. Și, pe zi ce trece, se accentuează procesul de trezire a popoarelor asuprite de imperialiști, tendințele forțelor înaintate ale popoarelor care vor să scape cît mai curînd țările lor de asupritorii străini.

Prietenia noastră cu Uniunea Sovietică este de nezdruncinat. Ținem la ea ca la lumina ochilor. Independența țării noastre este asigurată tocmai de această prietenie indestructibilă, de strînsa unitate și frăție cu China populară și cu toate statele lagărului socialismului.

In nenumărate rînduri, Uniunea Sovietică a acordat sprijin țării noastre opunîndu-se presiunilor imperialiste. Recent, grație inițiativei Uniunii Sovietice, țara noastră și-a ocupat locul ce-i revine pe drept în O.N.U.

Politica externă de pace a Uniunii Sovietice își găsește exprimare în fapte, în inițiative concrete pe plan internațional. O recentă manifestare a acestei politici o constituie și mesajele adresate de N. A. Bulganin președintelui Eisenhower. Aceste mesaje ale președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. conțin propuneri de mare însemnătate. Aplicarea lor ar ajuta la însănătoșirea relațiilor sovieto-americane contribuind și în acest fel la slăbirea pe mai departe a încordării internaționale.

Alături de Uniunea Sovietică, de țările democrației populare, Republica Populară Romînă este semnatară a Tratatului de la Varșovia. Recent, la Praga, a avut loc sesiunea Comitetului politic consultativ al statelor participante la acest Tratat. Cu această ocazie, s-a confirmat din nou unitatea de monolit a țărilor lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. și China populară. Țările participante la acest Tratat au subliniat încă odată că sînt gata să întrețină relații prietenești cu toate statele, în conformitate cu principiile coexistenței pașnice.

In condițiile actuale, cînd imperialiștii aventurieri construiesc baze militare în apropierea granițelor lagărului democrat, cînd Wehrmachtul vest-german este repus pe picioare, cînd șefii politici și militari ai tratatului agresiv al Atlanticului de Nord continuă să amenințe chiar și cu folosirea armelor atomice, Tratatul de prietenie cu U.R.S.S., alianța cu R.P. Chineză și celelalte republici democrat-populare ține la respect pe toți cei ce ar îndrăzni să atenteze la munca noastră pașnică.

Astăzi, la cea de a 8-a aniversare a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și R.P.R., trimitem un salut fierbinte, tovărășesc, tineretului, întregului popor sovietic constructor al comunismului. Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, noi sîntem hotărîți să întărim neîncetat prietenia romîno-sovietică.

Scînteia tineretului

Pentru viitoarea recoltă

Reparațiile sînt terminate

Mecanizatorii de la S.M.T. Ciocănești, regiunea București, au terminat în ziua de 2 februarie, cu 18 zile înainte de termen, repararea tuturor tractoarelor, plugurilor de tractor, grapelor, remorcilor-dormitor și cisternelor.

Tractoriștii au efectuat toate reparațiile în atelierele stațiunii. Ei și-au organizat munca după metoda de reparație pe ansamble și subansamble. Aceasta i-a ajutat pe mecanicii și tractoriștii de la această stațiune să îndeplinească cu succes sarcinile de pregătire a tractoarelor și mașinilor agricole pentru campania de primăvară, să reducă prețul de cost la reparații cu 10 la sută față de cel planificat și să realizeze însemnate economii.

Fruntași pe stațiune în munca de reparații sînt mecanicii Dumitru Lefter, Nicolae Leonte și Marin Bran, brigadierul Tănase Naciu, tractoriștii Vasile Bele, Apetre și Ghiță Petre.

Sprijinul unei uzine

ORAȘUL STALIN. — (de la corespondentul nostru).

In ziua de 31 ianuarie secția de reparat motoare a uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin și-a îndeplinit planul de reparații la motoarele de tractoare K.D.-35, necesare pentru campania agricolă de primăvară.

Maistrul comunist Gheorghe Linte, care conduce secția, sprijinit de ceilalți maiștri, a organizat munca de reparații pe ansamble și subansamble. Intrecerea care a cuprins pe toți muncitorii a scos în evidență mulți fruntași. Comuniștii Gheorghe Ștefu, Nicolae Sadea, Gheorghe Nica, Dumitru Aldea, Dumitru Tarcea, utemiștii Mihai Binder, Vasile Doblete, Gheorghe Diaconu și Nicolae Ca'cea se numără printre cei mai harnici muncitori.

Peste cîteva zile, cele 184 motoare de tractor K.D.-35, reparate înainte de termen, vor fi recepționate și trimise în S.M.T.-uri.

Primăvara nu-i va găsi nepregătiți

La gospodăria de stat Coțușca, din raionul Darabani, pregătirile pentru muncile agricole de primăvară sînt pe sfîrșite. Pînă acum au fost reparate 10 tractoare din cele 12 programate, 9 pluguri de tractor, toate grapele și 7 semănători de tractor. Pe o suprafață de 20 hectare au fost împrăștiate 400 tone de gunoi de grajd, iar semănăturile de grîu au primit 35 tone îngrășăminte chimice.

S-au evidențiat la reparații tinerii tractoriști Ion Țurcanu, Haralambie Leonte, mecanicul Mihai Ababei și Constantin Rînder.

Corespondent **H. BEER**

Sporirea continuă a productivității muncii — sarcină a noului cincinal

Metode rapide de foraj

La sondele în foraj din Oltenia se dezvoltă puternic mișcarea pentru aplicarea metodelor înaintate de foraj. Imbrățișînd inițiativa pornită de petroliștii de la sonda nr. 1109 din Moinești și folosind metoda forajului rapid, forajul cu turbina și cu noroaie tratate cu cărbune, numeroase echipe din schimbul de noapte au obținut realizări care întrec pe cele înregistrate de sondorii din schimbul de zi. Brigada condusă de Ion Roată a dat în producție sonda nr. 251 cu 31 de zile înainte de termen, fapt pentru care a fost premiată cu suma de 33.843 lei.

Aplicarea metodelor înaintate de foraj a determinat în toate schelele din Oltenia o creștere a productivității muncii cu aproape 10 la sută față de plan. Petroliștii de la schela nr. 2 au obținut peste prevederile planului lunii ianuarie sute de tone de țiței.

Pentru a da producției cît mai multe sonde în noua regiune petroliferă a Olteniei, sondorii au hotărît ca în acest an să foreze cu turbina mai mult de 10.000 metri și să extindă folosirea sapelor cu role, săpînd în acest fel peste 14.000 metri. Ei s-au angajat de asemenea să extindă metoda de foraj rapid la încă 30 de sonde.

★

Măsurile tehnico-organizatorice luate de conducerea trestului 2 foraj Pitești pentru mărirea vitezelor de foraj au ajutat pe sondori să-și depășească planul pe luna ianuarie. Sondorii de la oficiul nr. 3 au depășit planul lunar de foraj cu 19 la sută, cei de la oficiul nr. 1 cu 8 la sută, iar cei de la oficiul nr. 2 și-au îndeplinit planul lunar în proporție de 101,8 la sută. In luna ianuarie, petroliștii din Pitești au depășit planul de foraj cu peste 1500 m. Ei au luptat de asemenea pentru mărirea rezervelor de țiței, depășind planul la forajul de explorare cu 20,2 la sută.

Brigada condusă de comunistul Vasile Duță a sfîrșit săparea sondei de explorare nr. 14 cu 30 de zile înainte de termen, iar cea condusă de brigadierul Ion Mirea a săpat sonda nr. 10 cu 29 zile înainte de termen. Succese de seamă au obținut și brigăzile conduse de comuniștii Constantin Palada, Anton Pîrloacă, Gheorghe Prunache și Gheorghe Pruteanu, care au dat producției sondele la care au lucrat cu 5-10 zile înainte de termenul planificat. Ei au fost premiați cu sume între 6—11.000 lei.

Și brigăzile conduse de Gheorghe Mareș și Ion Constantinescu, care au depășit vitezele comerciale de foraj în prima lună a acestui an cu 356 și respectiv 370 m. granic lună, sînt fruntașe în întrecere.

Anul acesta, la trestul nr. 2 Pitești se va extinde mult forajul cu turboburul, care va depăși cu peste 18.500 metri realizările din anul trecut. Conducerea trestului a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice în vederea asigurării utilajului necesar și a pregătit cadre tehnice capabile să îndrume îndeaproape munca sondorilor.

Noi măsuri tehnico-organizatorice

CRAIOVA (de la corespondentul nostru).

La noua exploatare carboniferă Rovinari se aplică din ce în ce mai multe măsuri tehnico-organizatorice care urmăresc creșterea continuă a productivității muncii. Printre acestea, se numără săpatul de șanțuri pentru scurgerea apei într-un rezervor, de unde, cu ajutorul pompelor, se evacuează. De asemenea, pentru transportarea cărbunelui la siloz s-a instalat o linie de vagonet, iar de la cariera de exploatare o bandă rulantă transportă cărbunele la rampa de încărcare.

Aceste noi măsuri tehnico-organizatorice au făcut ca la sfîrșitul lunii ianuarie productivitatea muncii să crească de trei ori față de nivelul atins la sfîrșitul anului trecut.

Cilindri de bachelită în locul celor din lemn

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).

La întreprinderea „Industria lînei" din Timișoara se dă o mare atenție extinderii procedeelor tehnologice noi și aplicării perfecționărilor tehnice la mașini, în scopul ridicării productivității muncii.

Prin modificarea procesului tehnologic în filatura pieptănată pentru pale melanj lînă, în urma propunerii maiștrilor Walter Trasevici și Armin Goldschmidt, s-a obținut o serioasă creștere a productivității muncii. Acum, pentru pale melanj lînă nu se mai execută două pieptănături de amestecare. Numai 20 la sută din lîna intrată în amestec se piaptănă de două ori. Restul o singură dată. Datorită acestui procedeu, în luna ianuarie 1956 s-au produs cu 14.000 kg. pale lînă mai mult decît în ianuarie 1955.

Incă din anul trecut a început înlocuirea la ringuri a cilindrilor de presare din lemn, cu cilindri de bachelită. Această perfecționare tehnică, aparținînd unui colectiv condus de maistrul Walter Trasevici, duce la creșterea productivității muncii cu 25 la sută.

Din cauza umidității, cilindrii de lemn se ovalizau, se deformau, iar la schimbarea pîslei trebuiau strunjiți din nou. Introducerea cilindrilor de bachelită a înlăturat aceste neajunsuri.

Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie 1956 această perfecționare a fost introdusă la 62 la sută din ringurile filaturii. Inginerul utemist Stelian Gherman, șeful sectorului filatură pieptănată, ajutat de colectivul de maiștri, se străduiește ca în timpul cel mai scurt să introducă această perfecționare la toate ringurile.

Oamenii muncii salută Declarația de la Praga

In întreprinderi și instituții ca și în satele și comunele patriei noastre, oamenii muncii — muncitori, țărani muncitori, intelectuali — continuă să-și exprime satisfacția pentru hotărîrile luate în sesiunea de la Praga a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală, hotărîri menite să apere viața pașnică a popoarelor lumii.

In Capitală au avut loc numeroase convorbiri în cadrul cărora oamenii muncii au discutat problemele ridicate de Declarația adoptată în sesiunea de la Praga a Comitetului Politic Consultativ.

La Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" au avut loc astfel de convorbiri în secțiile rotărie-vagoane și ajustaj-vagoane. Despre importanța Declarației statelor participante la Tratatul de la Varșovia adoptată recent în sesiunea Comitetului Politic Consultativ au vorbit celorlalți muncitori trasatorul Spiridon Dumitrescu și ajustorul Neagu. Cei doi vorbitori au arătat că hotărîrile sesiunii de la Praga concretizează năzuința milioanelor de oameni cinstiți din lumea întreagă de pace și colaborare internațională.

In cadrul convorbirii au luat cuvîntul numeroși muncitori printre care ajustorii Constantin Plăcintă și Ion Ștefănică. Ei au vorbit despre satisfacția cu care oamenii muncii din patria noastră au primit declarația statelor participante la Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală și hotărîrea lor de a o sprijini prin noi realizări în producție.

Convorbiri asemănătoare au mai avut loc la întreprinderea 30 construcții, Direcția generală farmaceutică, Atelierele M.P.T., Depoul C.F.R. București-Triaj, întreprinderea „Tehnometal" etc.

La a 75-a aniversare a nașterii tovarășului K. E. Voroșilov

Tovarășului

KLIMENT EFREMOVICI VOROȘILOV

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Moscova-Kremlin

Scumpe Kliment Efremovici,

Cu prilejul împlinirii a 75 de ani de viață închinată luptei pentru triumful măreței cauze a comunismului, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Guvernul Republicii Populare Romîne și Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne vă trimit dvs, unul din cei mai eminenți conducători ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai Statului Sovietic, discipol credincios al lui Lenin și tovarăș de luptă al lui Stalin, un fierbinte salut frățesc.

In numele poporului muncitor din țara noastră, care nutrește adînci sentimente de recunoștință și dragoste frățească față de marele popor sovietic eliberator, vă urăm, scumpe Kliment Efremovici, ani îndelungați de viață și muncă rodnică, pentru înflorirea și prosperitatea necontenită a Marii Uniuni Sovietice, pentru întărirea lagărului păcii și socialismului, pentru pace în întreaga lume.

COMITETUL CENTRAL AL P.M.R.	CONSILIUL DE MINIȘTRI AL R.P.R.	PREZIDIUL MARII ADUNARI NAȚIONALE A R.P.R.

TREBURI GOSPODĂREȘTI

In miezul iernii, cînd afară gerul s-a înăsprit și norii prevestesc ninsoare, oamenii trag mai mult spre sobă și în spre îndelungi taifasuri despre politică sau despre treburi mai mici sau mai mari. Pe ulițele satului călătorii sînt rari, dacă nu luăm în seamă droaia de copii care tocesc toată ziua pe zăpadă tălpișele săniilor cioplite după multe stăruințe de către vreun frate mai mare, binevoitor.

Drumuri fără gropi

Intr-o asemenea zi molcomă de iarnă prin Ișalnița — comună din regiunea Craiova — se porni scîrțîit de care și glasuri care strigau pe la porți.

— Care bați acolo la poartă ?

— Măi Remigiule, hai mă, nu vii la cărat pietriș ?

Remigiu iese pînă pe prispă cu bunda aruncată pe umeri.

— Iarna să cărăm pietriș ? Acuma v-ați găsit și voi ?

— Păi da' cînd ? Vara cînd te înglodesc angaralele ? Hai acuma că n-ai atîta treabă. Sau ți-e frică să-ți lași nevasta singură ?

— Ei, na ! Parcă mi-o sperie bufnițele. Vin și eu acușica.

Și așa, unul cîte unul, oamenii s-au îndreptat cu carele spre prund, le-au încărcat cu pietriș, apoi le-au răsturnat pe drumuri pentru ca să piară pentru totdeauna gropile în care îți puteai înfunda picioarele pe întuneric, iar animalele își poticneau mersul. In ziua aceea s-au cărat 300 de care. Apoi, și în alte zile, țărani muncitori ca Remigiu Jenică, Trăistaru C., Fota C., Nicolae Grigore și alții au ieșit la îndemnul sfatului popular la căratul pietrișului.

Intovărășire, cămin cultural

Una dintre cele mai de seamă realizări din comună rămîne noua întovărășire inaugurată la 22 ianuarie. In ea au intrat 24 de familii de țărani muncitori cu 55 membri, formînd un ogor comun de 20,50 hectare. 22 dintre întovărășiți — 90 la sută dintre ei sînt țărani mijlocași — au adus atelaje. Aici oamenii pășesc înainte spre viața nouă, socialistă.

In zilele iernii, sfatul popular mai are încă nenumărate treburi de făcut. Directorul căminului cultural, tovarășul Lucian Ionescu, bătea mereu drumul sfatului cerînd să se repare căminul.

— Să facem și noi un cămin mai acătării, că doar sîntem comună mare, cunoscută.

— Păi să-l facem.

Și într-o zi a început refacerea lui. Meșterii zidari, ajutați de oamenii din sat, l-au făcut de nerecunoscut. Cu pereții curați, frumos amenajat, căminul parcă te cheamă singur înăuntru.

— Ei, acum parcă ți-e mai mare dragul să vii aici — se bucură Ioan Ștefan, un moșneag de vreo 70 de ani, care a citit pînă acum aproape în întregime opera lui Mihail Sadoveanu.

In felul acesta, biblioteca — înzestrată cu 4.000 de volume a cîștigat cititori noi Printre aceștia îl semnalăm pe întovărășitul Anton Dondoi, pasionat de cărțile de călătorii.

Desigur că acum în Ișalnița a început iarăși marea fierbere și sala căminului cultural va fi plină de lume. Țăranii muncitori propun cu chibzuință candidați F.D.P. în apropiatele alegeri pentru sfaturile populare, pe cei care vor trebui să-i îndemne de acum înainte cu pricepere la rezolvarea treburilor gospodărești ale comunei.

Pe întinsul regiunii

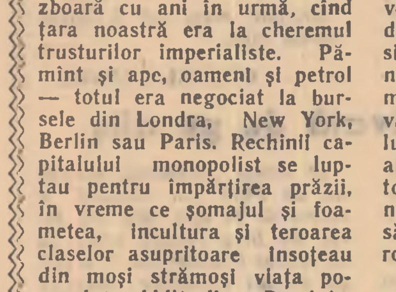
Ca și în Ișalnița, în toată regiunea Craiovei, oamenii se mîndresc cu realizările sfaturilor populare locale.

Printre acestea se pot trece la loc de cinste descoperirea și folosirea resurselor locale. S-au descoperit noi cariere de materiale de construcție și s-au dat în folosință noile fabrici de cărămidă de la Băilești, Calafat, Tg. Jiu, Podari și din alte localități.

Prin valorificarea cărbunilor inferiori descoperiți la Cătunele, în raionul Baia de Aramă și la Cotoroaia, în raionul Strehaia s-au economisit anual 14-15.000 m. steri de lemn de foc. Dar cîte lucruri nu se pot spune din activitatea gospodărească a sfaturilor populare. Iată zilele trecute, în comuna Călugăreni, raionul Baia de Aramă s-au terminat construirea școlii și a căminului cultural ridicate din inițiativa și cu sprijinul sfatului. Și dacă ne oprim aici putem spune că în anii primului cincinal s-au ridicat în regiune 90 de școli sătești și orășenești, 77 cămine culturale, peste 60 de comune și sate sînt electrificate și cam tot atîtea radioficate. Duminica în 64 de comune oamenii merg seara la cinematograf.

B. MIHAI

Cu APARATUL FOTOGRAFIC prin Cluj

Pe întreg cuprinsul țării, oamenii muncii luptă cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin din noul cincinal. In industrie, agricultură, știință, artă și cultură, constructorii socialismului făuresc cu mințile și brațele lor trăinicia de beton și oțel a viitorului.

Reporterul fotograf a surprins prin vechea cetate a Clujului cîteva instantanee din munca avîntată a oamenilor muncii din acest oraș.

Iată în fotografia nr. 1 un moment deosebit de semnificativ. La întreprinderea „Tehnofrig" un grup de ingineri și tehnicieni recepționează una din cele patru mașini de înaltă tehnicitate realizate de către muncitorii din această întreprindere, mașini care vor pleca în curînd împreună cu alte zeci și zeci de mașini, instalații și aparate fabricate în țara noastră, la tîrgul internațional de la Leipzig. Faima tehnicei și industriei romînești a trecut de mult hotarele patriei. Și nu sînt decît 11 ani de cînd politicienii burghezi vînduți monopolurilor străine afirmau că Romînia trebuie să rămînă o țară „eminamente agricolă".

In Cluj trăiește și creează pictorul Gavril Miklosy, care a realizat renumita pictură „Grivița 1933", distinsă cu Premiul de Stat. Iată-l în clișeul nostru pe maestrul clujan lucrînd la o nouă copie a picturii sale.

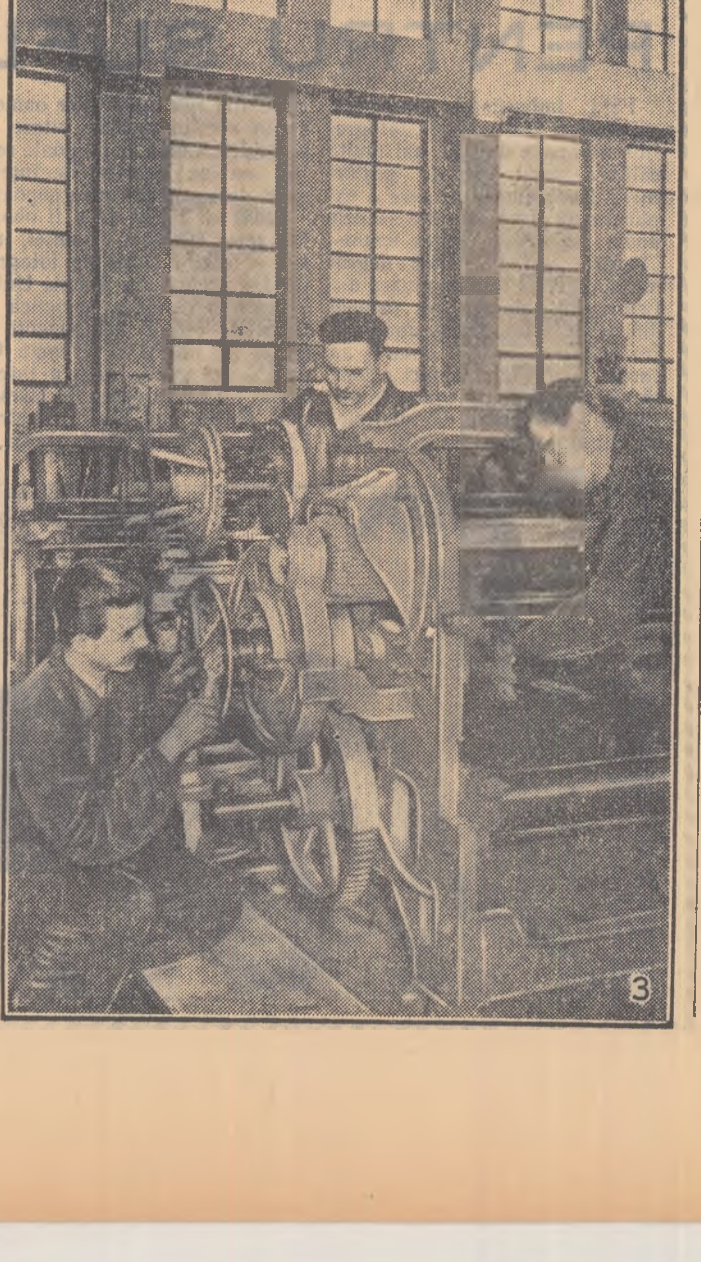
Tot în Cluj, se află și uzinele „Unirea". Muncitorii de aici se mîndresc cu o realizare de seamă: aici a fost construit primul război automat romînesc. Fotografia surprinde un grup de tineri lucrînd la montarea războaielor care curînd vor pleca — ca un mesaj de salut al industriei grele — către întreprinderile textile. Răspunsul va veni negreșit: țesături mai bune, mai trainice și mai frumoase pentru oamenii muncii.

2

1

3

Foto: **RADU COSTIN**

LITERATURA ARTA

Teatrului şi cinematografiei — ARTIŞTI CETĂŢENI!

Institutului de teatru şi cinematografie „I. L. Caragiale" îi revine aproape în exclusivitate sarcina de răspundere de a asigura schimbul de mîine al artei noastre teatrale şi cinematografice, de a pregăti şi forma o întreagă generaţie de artişti. Noi trebuie să trimitem pe scenele teatrelor şi pe platourile cinematografice artişti-cetăţeni, oameni talentaţi şi culţi, militanţi pentru o artă înaintată.

Sarcinile fundamentale ale educaţiei studenţilor ca viitori artişti-cetăţeni constau în însuşirea bazei ştiinţifice a meşteşugului, în însuşirea ideologiei marxist-leniniste, adică a unei concepţii juste, ştiinţifice de viaţă, în formarea unei bogate culturi generale şi a unei etici şi morale noi, comuniste.

Educaţia comunistă a studenţilor, mai ales în învăţămîntul artistic, este un proces extrem de complex. Din noianul de aspecte ale acestui proces, practica institutului nostru ridică în etapa actuală îndeosebi cîteva probleme mai importante.

În majoritatea institutelor de învăţămînt superior, este evident că determinant în însuşirea profesiei este munca, învăţătura, studiul. În învăţămîntul artistic mai persistă însă părerea că talentul ar reprezenta totul, că el poate înlocui şi munca şi cultura profesională şi educarea ideologică.

O asemenea concepţie eronată duce la fetişizarea talentului. Este un lucru cunoscut că nu există creaţie artistică fără talent, că la intrarea în institut principalul criteriu de selecţionare a candidaţilor este talentul; tot atît de adevărat este şi faptul că şcoala nu creează talente, ci le educă şi le dezvoltă. Ca să ieşi din şcoală cu talent, trebuie să intri cu talent. Or, a fetişiza talentul, a slăbi în numele talentului exigenţa faţă de profilul intelectual, profesional şi moral al studentului înseamnă a renunţa implicit la însăşi raţiunea învăţămîntului artistic, la însăşi sarcina lui pedagogică fundamentală.

Viaţa demonstrează cu prisosinţă că talentul se iroseşte dacă nu este cultivat, îngrijit, educat cu multă atenţie, dragoste şi răspundere. Marii creatori au fost mari pentru că, în afară de talent, au fost oameni mari, iar creaţiile lor au fost rodul unei titanice munci creatoare. Un geniu ca Enescu atribuie muncii 70 la sută din reuşita operei sale. A fi artist al epocii socialismului este imposibil fără stăpînirea bazelor ştiinţifice ale măiestriei, fără îmbogăţirea ei cu tot ceea ce a creat mai valoros cultura umană, fără însuşirea unei concepţii de viaţă ştiinţifice, partinice. Şi toate acestea se obţin nu prin etalarea zgomotoasă a talentului, ci prin muncă, prin studiu, prin învăţătură. Este regretabil că un număr de studenţi dotaţi, mai cu seamă de la actorie şi operatorie, se complac într-o situaţie de inferioritate intelectuală, de mediocritate la disciplinele teoretice, de agramatism în problemele vieţii contemporane, mulţumindu-se să facă uz de metode empirice, primitive chiar, în propria lor profesie. Studenţi talentaţi, ca Draga Mihai din anul IV actorie, Corjos Nicolae din anul IV regie-film şi alţii, care neglijează învăţătura sub pretextul că pe ei îi interesează doar profesia căreia i se dedică, se mint pe ei înşişi. Nu este evident că lipsa de interes a unor studenţi actori pentru o disciplină ca istoria teatrului — care le oferă un trainic suport pentru însăşi profesia lor, făcîndu-i să se apropie cu o înţelegere largă chiar de viitoarele lor roluri — infirmă declaraţiile lor despre aşa numita „pasiune" pentru arta dramatică?

Dezvoltarea dragostei pentru muncă, pentru învăţătură, pentru cultură, constituie aşadar una din direcţiile principale ale educaţiei comuniste a studenţilor, asupra căreia trebuie să-şi concentreze atenţia atît corpul didactic cît şi organizaţia de partid şi organizaţia U.T.M. din institut. În ultimul timp, datorită stăruinţelor conducerii institutului, a organizaţiei de partid şi a unor profesori comunişti, majoritatea profesorilor de măiestrie au început să se intereseze mai îndeaproape de pregătirea multilaterală a studenţilor, de felul cum ei se prezintă la materiile teoretice. Faptul că la unele clase de măiestrie profesori ca Ion Finteşteanu, Radu Beligan, Irina Răchiţeanu, Beate Fredanov, Ianis Veachis şi alţii predau arta actorului străduindu-se să aplice în mod creator sistemul lui Stanislavski, a influenţat de asemenea în mod pozitiv atitudinea studenţilor. Dacă întreg corpul didactic ar ridica nivelul ştiinţific al cursurilor, acordînd atenţie primordială orientării lor, munca institutului ar face neîndoielnic paşi înainte.

La aceasta trebuie adăugat că organizaţia de partid şi — sub îndrumarea noastră — cea de U.T.M., care înainte duceau o activitate politico-organizatorică în sine, ruptă de procesul de învăţămînt, au început să-şi axeze munca lor în special pe problemele de conţinut ale învăţămîntului, pentru crearea unei opinii publice înaintate, partinice în viaţa institutului.

De pildă, organizaţia de bază a iniţiat o adunare deschisă de partid în care s-a analizat situaţia şcolară a studenţilor comunişti şi a celor cu munci de răspundere în U.T.M. şi sindicat. Referenţii au adunat un interesant material informativ din care a reieşit că majoritatea studenţilor cu răspunderi politice sînt şi fruntaşi la învăţătură, ca de pildă Sorin Grigorescu, Saizescu Gh., Burey Flavia, Niciu Ioan, Narti Ana Maria. Totodată s-a constatat însă că avem organizatori de grupă şi chiar membri ai biroului U.T.M. care au cîte 6-8-10 absenţe nemotivate, că unii dintre ei au calificative de „suficient" şi „insuficient", iar alţii nu au cea mai înaintată poziţie ideologică în problemele de creaţie. De asemenea, parte din aceşti tovarăşi, chiar atunci cînd sînt fruntaşi la învăţătură, nu sînt destul de activi pentru a influenţa pozitiv restul utemiştilor şi întreaga masă studenţească. Organizaţia de bază a indicat că principala sarcină politică a studenţilor este cea trasată de Lenin comsomoliştilor: „A învăţa, a învăţa, a învăţa". Lupta pentru o frecvenţă regulată, pentru studiul temeinic, pentru cercetarea ştiinţifică creatoare, pasionată, dezbaterea vie a problemelor politicii, culturii şi artei contemporane, dezvoltarea dragostei pentru literatura şi arta realistă, pentru tot ce este nou şi înaintat sînt tot atîtea sarcini majore, politice. A fi astăzi student comunist sau utemist înseamnă a te bate pentru realizarea lor.

Adunarea de partid a trasat ca sarcină studenţilor cu munci de răspundere în activitatea politică, obştească să devină ei înşişi, fără excepţie, fruntaşi la învăţătură. Biroul organizaţiei de bază a recomandat comitetului U.T.M. şi comitetului sindical să organizeze periodic asemenea analize cuprinzînd întreg activul U.T.M. şi apoi toată masa de studenţi. Desigur, asemenea probleme dificile nu se pot rezolva numai prin şedinţe, ci prin munca vie de la om la om, cu fiecare utemist, cu fiecare student. Şi aci mai sînt destule de făcut.

Simion Macovei
secretarul organizaţiei de partid din Institutul „I. L. Caragiale"

Înainte de cel de-al II-lea Congres al partidului, în institut s-a desfăşurat într-o atmosferă însufleţită o săptămînă-model pentru ridicarea nivelului de pregătire a studenţilor la seminarii şi colocvii. Biroul organizaţiei de bază a discutat separat cu fiecare profesor, cu cei mai buni utemişti şi cu fruntaşi la învăţătură, cu fiecare grupă de studenţi în parte. De asemenea, în perioada examenelor au fost suspendate toate şedinţele şi acţiunile obşteşti, cerîndu-se studenţilor să-şi concentreze eforturile numai pentru pregătirea examenelor.

Toate aceste măsuri nu au rămas fără rezultate. În general, sesiunea de examene — atît la măiestrie cît şi la materiile teoretice — s-a desfăşurat la un nivel mult mai ridicat decît în anii trecuţi. Totalul corigenţilor a scăzut la cca. 3% (numai şapte studenţi) iar circa 60 de studenţi (25%) au promovat toate examenele cu calificativul „foarte bine". Desigur, aici intervine şi exigenţa relativ redusă a profesorilor, dat fiind nivelul scăzut al studenţilor din anii trecuţi. Această exigenţă trebuie permanent sporită.

Unele probleme ale educaţiei comuniste a studenţilor din Institutul de artă teatrală şi cinematografică „I. L. Caragiale"

În această ordine de idei, o mare importanţă trebuie să capete în institutul nostru munca ştiinţifică, activitatea cercurilor ştiinţifice studenţeşti. Tocmai ţinînd seama de unele influenţe ale spiritului de suficienţă, ale atmosferei boeme, ale rutinei, muncii empirice, care se mai infiltrează printre studenţi, se impune să dezvoltăm la ei pasiunea pentru cercetarea ştiinţifică, deprinderea de a adînci temeinic problemele profesiei lor. Deşi organizaţia de bază P.M.R. şi-a fixat ca un obiectiv principal activizarea asociaţiei ştiinţifice, deocamdată roadele sînt minime. Lipsa de experienţă (asociaţia a luat fiinţă recent), inerţia unor studenţi şi dezinteresul unor catedre şi cadre didactice nu au permis o dezvoltare mai fructuoasă a muncii pe acest tărîm. În semestrul următor, punerea pe picioare a asociaţiei ştiinţifice va sta în centrul preocupărilor organizaţiei de partid şi al comitetului U.T.M., urmînd să primească şi un sprijin mai activ din partea conducerii institutului şi a consiliului ştiinţific.

Nu se poate spune că în viaţa institutului nostru s-a pus capăt unor manifestări de apolitism, indiferenţei unei părţi a studenţilor faţă de problemele politice actuale, tendinţelor de a rupe creaţia artistică de viaţă, de politică. Nu întîmplător, examenele la materiile sociale au dovedit că deşi lecţiile teoretice au fost în general „învăţate", ele sînt aplicate cu mare greutate în practica vieţii politice şi sociale contemporane. Sînt şi unii studenţi care citesc sporadic presa şi nu urmăresc cu pasiune evenimentele politice interne şi internaţionale, ca pe propriile lor probleme de viaţă. Or, nu se poate obţine o creaţie artistică valoroasă pe teme actuale, fără o participare nemijlocită, vie, afectivă a artistului. Nu mai vorbim de faptul că aici este vorba de o elementară datorie cetăţenească. Cum spunea Nekrasov: „Eşti liber să nu fii artist, dar cetăţean eşti obligat să fii". Educaţia politico-ideologică este o parte integrantă, esenţială, a formării unui artist, a pregătirii lui profesionale, căci ea îl înarmează în pătrunderea şi înţelegerea justă a fenomenelor vieţii. De altfel, numai pe terenul unui nivel politico-ideologic scăzut pot apare astfel de manifestări cum ar fi evitarea de către unii studenţi a tematicii actuale în alcătuirea repertoriului, tendinţe psihologiste, nerealiste, în unele filme pregătite de studenţi ca lucrări practice, ca şi unele răbufniri ale cosmopolitismului.

De obicei, educaţia politică a studenţilor este atribuită în mod nejust exclusiv organizaţiilor politice şi catedrelor de ştiinţe sociale. Trebuie să fie clar că în învăţămîntul unde educaţia reprezintă obiectul întregii activităţi, o sarcină principală a educaţiei politico-ideologice o constituie corpul didactic, iar în cazul nostru, în special profesorii de măiestrie care au contact cel mai direct şi mai apropiat cu studenţii. Cursurile ar putea fi mai militante, mai legate de problemele actuale, adresîndu-se mai mult sufletelor şi minţilor oamenilor vii din bănci, decît caietelor de notiţe. Oare se poate preda cu adevărat arta actorului sau a regizorului fără ca studenţii să cunoască din plin viaţa şi frămîntările oamenilor, problemele economice, sociale, politice şi morale ce formează conţinutul vieţii oamenilor, conţinutul realităţilor pe care ei vor trebui să le înfăţişeze pe scenă şi pe ecran? Educaţia politică, patriotică, cetăţenească trebuie să devină un element component, sudat organic în predarea măiestriei; iar pe viitor va fi nimerită extinderea sistemului de a face informările politice în orele de măiestrie, sub conducerea directă a profesorului clasei.

În general trebuie spus că munca pedagogică a corpului didactic nu poate fi redusă la ţinerea cursurilor. Educaţia comunistă a studenţilor este un proces complex, care cere o activitate pedagogică multilaterală, cunoaşterea fiecărui student, a vieţii şi preocupărilor lui. Tocmai în acest sens, organizaţia de bază de partid va face în luna februarie o analiză a muncii profesorilor comunişti, a felului cum ei îşi îndeplinesc sarcina de pedagogi comunişti.

Cele spuse mai sus nu înseamnă diminuarea rolului hotărîtor pe care organizaţia U.T.M. îl are în educarea politică a studenţilor.

Organizaţia de bază îndrumă comitetele U.T.M. şi sindical spre găsirea unor forme vii şi atrăgătoare ale muncii politice. De pildă, s-au organizat „O după-amiază Doftana" — la care au participat foşti deţinuţi politici şi poeţi de frunte ai ţării noastre — sau „O seară cu artiştii poporului", forme ce s-au dovedit eficiente şi atractive. Acum pregătim un ciclu de întîlniri ale studenţilor cu oameni ai muncii — din diferite domenii — muncitori, colectivişti, medici, ofiţeri, asesori populari etc., care să vorbească despre viaţa şi problemele lor, ajutîndu-i astfel pe viitorii regizori, actori să cunoască mai îndeaproape pe eroii cărora le vor da viaţă.

Noi ne propunem să reducem la strictul necesar activitatea propriu-zis organizatorică, şedinţe etc., lăsînd mai mult spaţiu pentru activitatea ştiinţifică, culturală, sportivă, acordînd mai multă atenţie muncii politice de la om la om. Pe această linie, ar fi bine ca unii instructori ai Comitetului raional U.T.M. „Lenin" să înţeleagă că munca politică trebuie concretizată la specificul locului de muncă.

Atunci cînd activitatea obştească este strîns legată cu preocupările studenţilor, roadele nu întîrzie să se arate. De pildă, în preajma Congresului partidului, munca obştească a luat în institut o amploare nemaiîntîlnită în trecut. În decurs de numai 2-3 săptămîni, s-a organizat săptămîna-model de care am pomenit, a avut loc premiera spectacolului cu piesa „Tragedia optimistă", a fost prezentat pentru muncitorii din întreprinderi festivalul „V. Alecsandri", s-a organizat o expoziţie de fotografii a studenţilor operatori, a avut loc o întîlnire cu artişti ai poporului etc. Zeci şi zeci de studenţi s-au antrenat din proprie iniţiativă în diferite sarcini obşteşti, care-i interesau şi-i pasionau. Cu această ocazie, au fost activizaţi mulţi studenţi care înainte erau consideraţi ca pasivi, inerţi etc.

Progresele înregistrate în ultimele luni se datoresc în mare măsură şi îmbunătăţirii activităţii comitetelor U.T.M. şi sindicale după alegeri.

Desigur, ceea ce s-a făcut pînă acum este extrem de puţin în raport cu sarcinile uriaşe ale educaţiei comuniste. S-au creat însă condiţii ca de aici înainte educaţia comunistă a studenţilor noştri să facă un serios salt calitativ. Pentru aceasta, socotim ca o sarcină a noastră principală în prezent întărirea mai departe a organizaţiei U.T.M. din institut. Chezăşia îndeplinirii acestei sarcini este conducerea şi sprijinirea de către organizaţia de partid a întregii munci utemiste.

Din partea redacţiei:

Redacţia consideră că problemele ridicate în acest articol, ca şi alte aspecte ale educaţiei comuniste a tinerilor din domeniul literaturii şi artei, merită să fie larg dezbătute. De aceea, invităm să-şi spună cuvîntul prin ziar cadre din reţeaua învăţămîntului artistic, maeştri ai artei, educatori ai tinerilor literaţi şi artişti, activişti şi, desigur, tinerii creatori înşişi — scriitori, pictori, muzicieni, actori, regizori, critici etc.

Concertele-lectură ghicitoare

Popularitatea de care se bucură în rîndurile tineretului tot ce stimulează gîndirea, tot ce pune la încercare cunoştinţele generale este lesne de explicat. Tinerii sînt de obicei cei mai „aprigi" şi mai conştiincioşi participanţi la concertele ghicitoare de la radio. Ţinînd probabil seama de acest lucru, „Casa prieteniei romîno-sovietice", printre alte manifestări interesante pe care le iniţiază de la un timp — a organizat o serie de concerte-lectură ghicitoare pentru tineret, la care se dau şi premii în cărţi şi discuri. Concertele de acest gen care au avut loc pînă acum au oferit celor prezenţi ocazia de a petrece cîteva ore interesante, unii din ei bucurîndu-se chiar de roadele „concrete" ale acestor manifestări. Pentru că şirul concertelor-lectură ghicitoare este abia la început, e bine credem să facem anumite observaţii pe marginea acestora, ca astfel caracterul lor instructiv şi distractiv să crească din ce în ce.

Dintru început trebuie să semnalăm fericita îmbinare dintre scopul acestor manifestări şi posibilitatea pe care o dau unor elemente artistice tinere, mai puţin cunoscute publicului, de a se afirma. Astfel la ultimul concert, au apărut pe scenă tineri ca: violonistul Varujan Cozighian, cîntăreţele Mihaela Cotaru de la Teatrul de Estradă, Ileana Soare şi Nineta Stoica.

La fel, vizionarea unui film bun nu poate decît să mărească interesul publicului.

Natural că esenţialul ţine de conţinutul concertelor-lectură ghicitoare de felul în care sînt alese piesele ce alcătuiesc programul. Greutatea constă aici în a face o asemenea alegere care pe de o parte să dea impuls gîndirii, îmbogăţirii cunoştinţelor, pe de alta să nu alcătuiască totuşi bariere de netrecut chiar pentru tinerii care au acumulat deja o seamă de cunoştinţe culturale din diferite domenii. Această din urmă posibilitate duce la micşorarea interesului participanţilor. Şi tocmai din acest al doilea punct de vedere credem că repertoriul — în special la ultimul concert — n-a fost sută la sută corespunzător. Dacă melodia „Dragostea noastră" de Şt. Kardoş, cîntată des la posturile noastre de radio, putea fi recunoscută de un număr destul de mare de spectatori, iar piesa pentru pian „Tocatta" de Haciaturian de unii cu mai intense preocupări muzicale, cu totul altfel s-a întîmplat cu alte bucăţi. Numărul mare de lieduri sau piese vocale, nu îndeajuns de cunoscute, sau numele compozitorului melodiei din filmul „Libelula" — ghicite de altfel de un număr foarte mic de participanţi — l-au făcut pe mulţi să ezite, să renunţe chiar de a înmîna juriului hîrtia cu răspunsuri.

În acelaşi timp, e bine să fie evitate lucrări atît de populare încît nu cer nici un efort pentru a fi recunoscute. Dacă prima bucată de lectură („Masca" de Cehov citită de actorul N. Brancomir de la Teatrul Naţional) cerea să ai oarecari cunoştinţe de literatură clasică universală, nu la fel se poate spune despre cealaltă. Cînd artista Carmen Stănescu de la Teatrul Naţional a rostit doar primele cuvinte din „Vizită" de Caragiale, un murmur general a semnalizat „dezamăgirea" unanimă. Este într-adevăr o pagină de lectură prea cunoscută din opera marelui nostru scriitor. Cel mai potrivit credem a fost ales fragmentul de film. „Marele concert" a fost vizionat de un număr însemnat de spectatori cu cele mai diferite gusturi. În acelaşi timp, faptul că a trecut mult timp de cînd a rulat pe ecranele noastre, punea memoria tuturor la serioasă încercare.

Fără îndoială că viitoarele manifestări de acest fel ale „Casei prieteniei romîno-sovietice" vor avea un repertoriu mai atent studiat, stimulînd cu adevărat îmbogăţirea cunoştinţelor de cultură ale tineretului. Astfel se vor bucura de un succes şi mai mare.

ANA MIHAILESCU

Ştefan Iureş

Z O R

Fericirea zămislită-acum
Sub istoricul steag al lui Lenin
Întinde aripi spre milenii.
N-are celălalt capăt de drum.

Duşmănind gîndul rece, ascuns,
Generaţia noastră de ctitori
E în stare să dea anumitor
Întrebări — cuvenitul răspuns.

Mii de taine pierd vechiul lor văl
În universul mic şi în cel mare.
Mie mi-i dat, fiinţă muritoare,
De mîzga ignoranţei să mă spăl

Şi să tai, spre alte lumi ferești
Şi să văd, cu pămînteni ochi ageri,
Ale beznei silnice retrageri
Sub asaltul minţii omeneşti.

Să clădesc pămîntul demn de om.
Iată-mi visul, iată-mi şi averea!
Pentru asta-mi cheltuiesc puterea
De la forţa mîinii la atom.

— Bine, dar de ce zoriţi?
— Dăm zor
(O, ce omenească ni-e pornirea!)
Să gustăm şi noi din fericirea
Ce-a pornit spre veacul viitor.

Oare e, aceasta, egoism?
Dacă ritmul zguduie planeta
Altei generaţii, noi ştafeta
N-o vom da decît în comunism!

Pe scurt!

Un eseu asupra teatrului lui Mihail Sebastian

După studiul dedicat operei lui Geo Bogza, tînărul critic B. Elvin ne dă — în „Mica bibliotecă critică" — un eseu asupra teatrului lui Mihail Sebastian. Deşi de proporţii mai restrînse, cea de a doua lucrare ni se pare superioară şi remarcarea ei se impune. Studiul vădeşte aceeaşi orientare fermă către esenţa operei analizate, dar puterea de analiză a sporit, fineţea şi bunul gust în aprecieri domină îmbucurător; rigiditatea, un oarecare didacticism, prezente în lucrarea de debut, se topesc. Criticul are seriozitate în tot ce spune, explică cu vervă, îşi permite deseori depărtări de obiectul studiat, apelînd la înţelegerea tot mai largă de către cititori nu numai a operei analizate, ci şi a vieţii.

Progresele artei criticului sînt cu atît mai preţioase, cu cît ele survin din efortul analizării unui material puţin studiat. (Trebuie măcar amintit — în această ordine de idei — studiul substanţial al lui N. Popa din „Iaşul literar" nr. 11 1955 despre „Drumul creaţiei lui Mihail Sebastian"). B. Elvin aduce multe lucruri temeinice în înţelegerea teatrului lui Sebastian. Ideea fundamentală — eroii lui Sebastian, căutînd fericirea, cheamă la frumuseţea integră a omului, la o viaţă curată, plină de patos creator — e argumentată bogat, cu inteligenţă şi nuanţe. Însăşi „formula" — fără a se reduce la ea, desigur — în care Elvin îl încadrează pe Sebastian — „un mare timid" —, „formulă" urmărită cu tenacitate de-a lungul studiului, o credem judicioasă. Capitolele excelente sînt cele care dezbat problema dragostei şi a „climatului" în teatrul lui Sebastian; se transmit aici cititorului — cu multă sensibilitate — notele proprii ale scriitorului: reţinerea, discreţia, privirea lucidă asupra vieţii, emoţiile puternice, dar zgîrcit exprimate. De altfel, ceea ce i-a reuşit mai bine criticului a fost mai de grabă portretul dramaturgului decît al eroilor — oricît am admite că la Sebastian erou şi creator sînt de nedespărţit. Totuşi, paginile în care sînt discutate eroinele lui Sebastian se numără, după părerea noastră, printre cele mai expresive date în ultima vreme de critica tînără. Plastică şi bine venită, mai ales că atît de rar se folosesc asemenea procedee — e comparaţia dintre eroii lui Sebastian şi cei ai lui Camil Petrescu.

Trebuie apreciată poziţia criticului faţă de operă. Elvin nu se extaziază facil, el vorbeşte despre Sebastian aşa cum i-ar fi plăcut probabil scriitorului — cu luciditate şi căldură reţinută; sînt precizate — deşi sumar — limitele teatrului său, ca şi ale personalităţii sale. Nu se poate însă să nu reproşezi criticului insuficienta atenţie dată fixării sociale a eroilor, diferenţierii mai pătrunzătoare a protestului oamenilor lui Sebastian. Un capitol atît de important ca cel referitor la relaţia vis şi realitate — capitolul care în esenţă punea problema valorii sociale a operei — ar fi cîştigat mult dacă criticul studia mai adînc planul social al pieselor. Superficial, scris cu o grabă regretabilă, este ultimul capitol, în care se încearcă o relevare a cîtorva probleme intime de creaţie a lui Sebastian. Cu excepţia unor citate din jurnalul scriitorului, capitolul „nu se ţine" — şi ar fi interesat atît de mult! — e sub nivelul studiului.

Oricum, eseul lui B. Elvin trebuie citit.

CORNEL STANCA

Lipsă nemotivată de pe afiş

A afla fericirea — iată într-adevăr un lucru care preocupă pe tineri. Unde s-o cauţi, cum s-o cauţi, cum s-o găseşti, ce să faci cu ea, odată cucerită? Iată mari probleme care frămîntă pe tineri. Şi iată o piesă care caută să răspundă acestor întrebări: „Cei ce caută fericirea" a scriitorului bulgar Orlin Vasiliev. O piesă de un entuziasm înaripat, străbătută de un minunat suflu romantic-revoluţionar, rodul creaţiei unui talentat artist al cuvîntului, care a încîntat reprezentaţie după reprezentaţie spectatorii. O piesă îndrăgită de tineri, pe care cît mai mulţi ar trebui s-o vadă, o piesă care e necesară şi cerută de ei.

Şi totuşi „Studioul Actorului de Film „C. Nottara" a scos-o de pe afiş, deşi s-a jucat un timp relativ scurt cu un succes binemeritat. E drept, au existat condiţiile obiective ale schimbării sediului. Dar nu se poate spune că localul unde funcţionează teatrul acum nu ar fi adecvat pentru acest spectacol. Iar decorurile, dacă exista interes, ar fi putut fi refăcute de mult.

În rezumat, ar fi bine ca piesa să se joace din nou pe scena Studioului Actorului de Film. Reluarea acestei piese în stagiunea actuală ar fi răspunsul cel mai satisfăcător la sezisarea noastră.

MIRCEA ANDREI

PENTRU SUFLET

Fără îmbrăţişări fotogenice, cu zîmbete abia schiţate, fotografiile alăturate degajă mai multă căldură decît zeci de gesturi mari. Dacă cineva ar cere o explicaţie în două cuvinte la cele două poze s-ar putea spune: „Pentru suflet". Căci negrul mîngîind copii într-un muzeu din Leningrad sau cei trei oameni din cealaltă fotografie sînt printre cei care fac să circule un curent neprevăzut în nici o hartă, un curent ce nu cunoaşte obstacole indiferent de anotimp. Ei asigură, alături de alţii, acea circulaţie spirituală între oameni şi, în secolul marilor viteze, ei vehiculează ceea ce nu poate realiza maşina: spiritul de înţelegere, de apropiere între popoare.

Chiar cu riscul de a fi obositor, repet cuvîntul — suflet, inimă — căci iată prima fotografie. Un negru din Statele Unite a venit în Uniunea Sovietică alături de ceilalţi componenţi ai trupei de teatru „Everyman Opera". Pe scenă, unde a întruchipat un rol în opera lui Gershwin „Porgy and Bess", pe stradă, la o întîlnire prietenească, a cunoscut alţi oameni şi s-a făcut el însuşi cunoscut. Copiii sovietici din fotografie şi cei de peste ocean — cu toate că au poate altă culoare a pielii — sunt cu toţii dornici să fie prieteni, să audă muzica negrilor care le aminteşte de un om drag: Paul Robeson. Poţi judeca toate acestea sec, rece? Nu.

„...Am simţit nu numai cu mintea, ci şi cu inima că schimbul reciproc de valori culturale constituie una din cele mai vii necesităţi" — spune Robert Breen, regizorul trupei americane. Iar Lavern Hatcherson, interpretul lui Porgy, spune despre poporul rus că „are o inimă mare, o inimă fierbinte". Şi pentru a treia oară cuvîntul inimă — nu e vorba numai de un cuvînt ci de o stare, de un sentiment — revine în cele spuse de Ethel Iler, cea care a dat viaţă pe scenă frumoasei negrese Bess: „Cînd am sosit la Leningrad era un ger cumplit. Inimile fierbinţi ale leningrădenilor, însă, ne-au încălzit atît de mult încît n-am mai simţit gerul".

Ghiaţa se topeşte sub adierea unui vînt de neînlocuit: prietenia.

La New-York nu a fost un asemenea frig în urmă cu cîteva săptămîni, dar în clipele cînd Oistrah a făcut cunoscut, acolo, ultimul concert pentru vioară a lui Şostakovici, s-au dezgheţat ape ce prinseseră pojghiţă nu sub influenţa vreunui vînt potrivnic ci datorită răsuflării îngheţate a unor politicieni americani, adepţi ai „războiului rece".

Gîndurile multora au zburat cu ani în urmă, cînd din Leningradul asediat un avion aducea în Statele Unite o simfonie semnată — Dimitri Şostacovici. Era cîntată în ea epopeea Leningradului şi sub acest nume a intrat simfonia în patrimoniul muzicii universale. Mulţi americani şi-au simţit atunci inima vibrînd mai viu alături de oamenii eroi din Ţara Sovietică. Şi astăzi încă — după cum povesteşte pianistul sovietic Emil Ghilels — marele Toscanini — îşi invită oaspeţii să asculte o piesă favorită — Simfonia Leningradului. Un rus compune o simfonie. O dirijează un italian. Publicul este american. Ce minunat!

Priviţi şi fotografia a doua. A fost făcută în Anglia. Acolo s-au întîlnit doi sovietici: Haciaturian şi Oistrah şi un american: Menuhin.

Sau amintiţi-vă de vizitele la Bucureşti din lunile din urmă: Igor Oistrah, un violonist belgian, Samo Hubad, dirijor iugoslav, un muzicolog japonez..

Învinge colaborarea între popoare, eforturile depuse de Uniunea Sovietică pentru schimburi culturale dau roade.

Dar aşa cum primăvara este întreruptă de unele geruri tîrzii, la fel în America sînt unii cărora ovaţiile adresate lui Oistrah sau prezenţa unei trupe americane la Moscova le produc teamă şi de aceea ei caută să lase din nou barierele pe care abia le-au ridicat cu timiditate. „Căci cei ce trag foloase de pe urma schimburilor sînt ruşii" — declară cu toată seriozitatea o agenţie de presă americană. Ştirea comentează unele discuţii de la Departamentul de Stat unde se ia în consideraţie posibilitatea reducerii numărului de vize pentru schimbul de călători — Uniunea Sovietică-Statele Unite.

Cu ani în urmă, renumitul compozitor Schumann, referindu-se la adîncul conţinut revoluţionar al operelor lui Chopin, scria că ele sînt „Tunuri ascunse în flori", formulă ce nu se limitează, în fapt, numai la Chopin. Dacă tunurile nu produc decît plăcere în unele cercuri de peste ocean, în schimb astfel de arme paşnice le produc teamă.

Strădania este însă zadarnică. Oricîte flori va ordona serviciul de spionaj american să fie percheziţionate, „arma secretă" nu va fi descoperită. Ea nu poate fi smulsă din inimile oamenilor. Cîntecul viorii lui Oistrah, melodiile negrilor americani şi-au găsit locul cuvenit făcînd să trăiască mai viu în conştiinţa oamenilor sentimente trainice de prietenie.

S. B.

Comitetului Central al P.M.R.

Tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej

Consiliul Central al Sindicatelor, întrunit în şedinţa plenară din 30, 31 ianuarie şi 1 februarie 1956 pentru a dezbate sarcinile ce revin sindicatelor în lupta pentru aplicarea istoricelor hotărîri ale celui de al II-lea Congres al P.M.R., adresează în numele tuturor muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor organizaţi în sindicate un fierbinte salut Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Consiliul Central al Sindicatelor îşi însuşeşte măreţul program de muncă şi luptă pentru construirea socialismului, elaborat de cel de al II-lea Congres al P.M.R., program care exprimă interesele vitale, năzuinţele cele mai fierbinţi ale întregului nostru popor muncitor.

Documentele şi hotărîrile Congresului al II-lea al P.M.R. constituie o nepreţuită orientare marxist-leninistă pentru munca de viitor a sindicatelor noastre, în vederea îndeplinirii din ce în ce mai bine a sarcinilor mari ce le revin în opera de construire a socialismului şi a înaltei lor misiuni de a fi pentru masele muncitoare o şcoală a comunismului.

Temeinica analiză făcută de Congres activităţii sindicatelor constituie un ajutor deosebit de însemnat pentru toate organizaţiile sindicale şi organele lor de conducere, pentru fiecare activist sindical. Trăgînd învăţăminte din criticile juste făcute la Congres, Consiliul Central al Sindicatelor se angajează a lua toate măsurile politico-organizatorice pentru lichidarea deficienţelor din munca sindicatelor; ei va munci pentru a dezvolta în toate ramurile economiei naţionale activitatea şi iniţiativa creatoare a maselor muncitoare pentru realizarea celui de al doilea cincinal, pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor planului de stat pe 1956, primul an al noului nostru cincinal.

Organizînd mai larg şi mai temeinic întrecerea socialistă, răspîndind cu perseverenţă metodele avansate de muncă, sindicatele vor mobiliza muncitorii, inginerii şi tehnicienii în vederea folosirii din plin a maşinilor şi utilajelor existente, introducerii în procesul de producţie a tehnicii noi şi tehnologiei avansate pentru a obţine în fiecare întreprindere şi loc de muncă o neîntreruptă creştere a productivităţii muncii, îmbunătăţirea simţitoare a calităţii produselor, reducerea continuă a preţului de cost, condiţie de bază pentru mărirea salariului real al muncitorilor şi funcţionarilor şi creşterea nivelului de trai al poporului.

Mutînd centrul de greutate al întregii activităţi sindicale în întreprinderi, fabrici, uzine, şantiere, mine, S.M.T. şi G.A.S., acolo unde se hotărăşte soarta planurilor de producţie, organizînd răspîndirea experienţei înaintate în producţie şi ajutorarea calificată a muncitorilor rămaşi în urmă, sindicatele se vor strădui să nu rămînă întreprindere sau sector de muncă care să nu îndeplinească planul de stat la toţi indicii, nici un muncitor care să nu-şi realizeze şi să depăşească sarcinile de producţie ce-i revin.

Luptînd pentru realizarea politicii partidului şi guvernului în ridicarea neîncetată a nivelului de trai al poporului, sindicatele vor pune în centrul activităţii lor grija pentru satisfacerea nevoilor materiale şi culturale de fiecare zi ale oamenilor muncii.

Vom gospodări cu mai mult simţ de răspundere fondurile însemnate acordate de stat pentru asigurări sociale, pentru protecţia muncii şi tehnica securităţii muncii, vom organiza mai bine trimiterea muncitorilor şi funcţionarilor la odihnă şi la tratament în staţiunile balneoclimaterice.

Călăuzindu-ne permanent de învăţăturile celui de al II-lea Congres al partidului nostru, vom întări munca colectivă în activitatea organelor sindicale, vom dezvolta democraţia muncitorească în organizaţiile sindicale, creînd condiţii unei largi desfăşurări a criticii de jos a maselor. Lichidînd cu fermitate manifestările birocratice de muncă şi conducere, sindicatele îşi vor întări legăturile lor cu masele de muncitori şi funcţionari din întreprinderi şi instituţii, vor ridica rolul lor educativ şi de mobilizare a maselor în lupta pentru noi succese în construirea socialismului, pentru cimentarea frăţiei dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale, pentru întărirea solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc, pentru prietenie şi colaborare între popoare şi apărarea păcii în lume.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. asigură Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn că sindicatele din ţara noastră vor munci neobosit pentru a îndeplini sarcinile trasate de cel de al II-lea Congres al partidului. Sindicatele vor lupta fără preget pentru întărirea continuă a statului democrat-popular şi a temeliei acestuia — alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare — pentru înfăptuirea politicii de industrializare socialistă a ţării, de transformare socialistă a agriculturii, de ridicare neîncetată a nivelului de trai al oamenilor muncii de la oraşe şi sate, pentru triumful deplin al socialismului în scumpa noastră patrie, REPUBLICA POPULARA ROMINA.

TRAIASCA PARTIDUL MUNCITORESC ROMIN, FORŢA CONDUCATOARE A POPORULUI, ORGANIZATORUL VICTORIILOR NOASTRE!

Razso Florica din brigada de tineret de la cooperativa „Cootex"-Oradea, vede în Lidia Savelieva o bună prietenă.
Cu ajutorul metodei iniţiată de vestita muncitoare sovietică, Razso Florica dă zilnic produse de calitate superioară depăşindu-şi totodată norma cu 60 la sută.

Pregătiri pentru alegeri

Astăzi — la centrul de afişare a listelor de alegători!

In aceste zile, în oraşele şi satele patriei se desfăşoară intense pregătiri pentru alegerile de deputaţi în sfaturile populare. Alături de vîrstnici, tinerii participă intens la pregătirile în vederea alegerilor, la activitatea ce se desfăşoară în „Casele alegătorului" — iar cei care la 11 martie vor vota pentru prima oară ascultă din povestirile bătrînilor despre mascarada „alegerilor" din trecut. Pe vremurile acelea, o mare parte din alegători erau lipsiţi de dreptul de vot: femeile, militarii, minorităţile naţionale, tinerii pînă la 21 ani. Cei bănuiţi că ar fi avut vederi democratice, progresiste, erau şterşi de pe listele de alegători. Un număr restrîns de oameni ai muncii ajungeau la urnele de vot. Dar, prin presiuni şi ameninţări, votul lor era măsluit.

Astăzi, toţi cetăţenii patriei care au împlinit 18 ani, indiferent de sex, naţionalitate, profesie, au dreptul la vot conform Constituţiei. Astăzi, la centrele de afişare a listelor de alegători — indicate prin publicaţiile afişate pe străzi — cetăţenii pot verifica dacă au fost trecuţi pe liste. In cazul cînd un alegător constată că a fost omis, el are dreptul — aşa cum arată Decretul cu privire la alegerea deputaţilor în sfaturile populare — să facă întîmpinare comitetului executiv al sfatului popular respectiv.

Cele 85 de centre de afişare deschise în Capitală vor funcţiona în fiecare zi între orele 7,30—21,30.

Tineri! Verificaţi amănunţit listele de alegători la centrul de afişare în raza căruia locuiţi. Este o datorie cetăţenească. Semnalaţi operativ orice eroare ce eventual s-ar strecura în aceste liste.

Pentru cartierul lor...

In colţ este cinematograful. In partea stîngă a clubului se înalţă complexul C.F.R. „Griviţa Roşie". In faţă — de partea cealaltă — se găseşte cartierul Steaua. In acest cartier locuiesc în marea lor majoritate ceferiştii.

La club ei au amenajat „Casa alegătorului". Mesele lungi — cu scaune aşezate de-o parte şi de alta — sînt îmbrăcate cu pînză roşie. Cititorii găsesc aici tot felul de reviste, ziare, broşuri etc. Aici vin mii de cetăţeni care se interesează de pregătirile pentru alegerile de la 11 martie. Membrii comitetului dau zilnic consultaţii şi, conform unui program stabilit cu cîtva timp în urmă, ţin conferinţe cu teme legate de probleme actuale, popularizînd mai ales istoricele hotărîri ale Congresului partidului.

Tovarăşul Petre Niculescu — un ceferist cu mustaţa brumărie — împreună cu tovarăşa Olga Pintilie — ajutaţi de comitetul raional de partid — au instruit un numeros colectiv de agitatori. Aceştia au pornit din casă în casă, pe toate străzile cartierului, mobilizînd cetăţenii la cercurile de studiu, la conferinţe şi la activităţi de ordin obştesc.

...Unii dintre cei ce trec pe străzile Kiev, Partizanul, Stalingrad şi încă alte şapte-opt străzi, privesc poate fără să înţeleagă şanţurile acelea lungi săpate de-a lungul străzilor, conductele care se sudează, robinetele ce se instalează etc.

Intreabă însă pe oricare din sutele de tineri care muncesc aci voluntar. Te vei lămuri îndată:

— Instalăm conducta noastră de gaz metan. Aşa cum ne-au îndemnat agitatorii am pus şi noi mîna ca treaba să meargă mai grabnic.

După cum se spune într-un articol al gazetei de perete de la „Casa alegătorului", pînă azi s-au realizat peste 2.000 de ore muncă voluntară. S-au terminat întîi lucrările pentru căminul de copii, pentru cele 2 şcoli, creşă şi maternitate. Acolo e în primul rînd nevoie. In luna asta va putea fi folosit gazul metan.

Aceste realizări dobîndite în cinstea alegerilor de la 11 martie vor fi înmulţite de aci înainte. Dacă s-o duce iarna, se vor sădi şi pomi în cartier.

ION TEOHARIDE

Inginerul utemist

LEHLIU — (de la corespondentul nostru).

Ultimele zgomote din atelierul de reparaţii al gospodăriei agricole de stat Dîlga s-au stins odată cu încetarea lucrului. Muncitorii se îndreaptă în grupuri spre sala de şedinţe, discutînd cu aprindere. Adunarea din ziua aceasta are un scop deosebit: muncitorii, tehnicienii şi funcţionarii s-au adunat să propună candidatul F.D.P. pentru circumscripţia electorală raională nr. 19 Lehliu. Cînd i s-a dat cuvîntul tovarăşului Mihai Domocoş, în sală s-a făcut o linişte deplină.

— Eu propun drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală raională nr. 19 pe inginerul utemist Marian Dinescu, şeful sectorului nostru mecanic.

Ultimile cuvinte ale vorbitorului au fost acoperite de aplauzele puternice ale celor prezenţi. Apoi mai mulţi muncitori şi-au spus cuvîntul arătînd că sînt de acord cu propunerea făcută.

— Brigada mea a realizat peste 1.000 de hantri pe fiecare tractor în anul trecut. Succesul obţinut de noi se datoreşte şi tovarăşului inginer care ne-a îndrumat şi ajutat mult în muncă — a spus utemistul Marin Popa, şeful brigăzii a II-a de tractoare.

Inginerul Marian Dinescu merită pe deplin încrederea noastră. Pentru repararea întregului parc de maşini şi tractoare el s-a îngrijit din timp să asigure piesele necesare, să organizeze munca după metoda sovietică Bugacev. Datorită acestui fapt, pînă în momentul de faţă reparaţiile au fost efectuate în proporţie de peste 80 la sută — a spus Ion Doroftei.

Cei prezenţi la adunare au hotărît în unanimitate să-l desemneze candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală raională nr. 19 Lehliu pe inginerul utemist Marian Dinescu.

K. E. VOROŞILOV ÎMPLINEŞTE 75 DE ANI

Kliment Efremovici Voroşilov, unul din conducătorii de seamă ai Partidului Comunist şi ai Statului Sovietic, discipol credincios al marelui Lenin şi tovarăş de luptă apropiat al lui I. V. Stalin, împlineşte astăzi 75 de ani.

Viaţa tovarăşului Voroşilov nu poate fi despărţită de activitatea marelui partid făurit de Lenin, de lupta pentru eliberarea oamenilor muncii de pe întinsul Rusiei de sub exploatare şi asuprire naţională, de munca plină de abnegaţie a poporului sovietic pentru construirea socialismului şi a comunismului. Prezent, în fiecare clipă a vieţii sale, la postul în care-l trimitea Partidul, numele său este legat de multe momente de seamă din glorioasa istorie a Statului Sovietic.

Cauza maselor oprimate din Rusia ţaristă a fost de la început pentru Kliment Efremovici Voroşilov cauza sa proprie. A cunoscut viaţa de trudă fără răgaz şi de înjosiri a poporului încă de la 6—7 ani, cînd a început să lucreze în mină, la alegerea piritei. La 10 ani, împreună cu tatăl său, înainte muncitor la calea ferată, a păscut vitele unui moşier. Apoi — argat la un chiabur şi după un timp — din nou în mină.

După numai doi ani de învăţătură la şcoala sătească a zemstvei, tînărul Voroşilov s-a angajat la uzina în care, curînd, şi-a început drumul de revoluţionar.

In anul 1898, în uzină se creează un cerc revoluţionar social-democrat şi el se înscrie printre primii în acest cerc. Încep ani de activitate intensă. Încă de atunci, poziţia tînărului revoluţionar e precizată — linia pe care o adoptă este aceea a „Iskrei" leniniste pe care o aduce în mijlocul muncitorilor.

Anul creării adevăratului partid al clasei muncitoare din Rusia — 1903 — este anul intrării lui K. E. Voroşilov în Partidul Muncitoresc Social-Democrat din Rusia, în care se situează de la început, cu hotărîre, printre bolşevici. Peste un an este ales în comitetul bolşevic din Lugansk.

In anii cînd în Rusia se desfăşoară pregătirea primei revoluţii, organizaţia bolşevică condusă de K. E. Voroşilov devine centrul mişcării revoluţionare din Donbass. Voroşilov conduce grevele în uzine, organizează munca revoluţionară în rîndul ţăranilor. Membrii organizaţiei P.M.S.D.R. din Lugansk îl aleg în 1906 delegat la Congresul al IV-lea (de unificare), la care pentru prima oară îl întîlneşte pe dascălul său Lenin şi pe I. V. Stalin. După un an, pleacă la Londra, unde îşi ţine lucrările cel de al V-lea Congres al P.M.S.D.R.

Condiţiile grele ale ilegalităţii în care-şi desfăşurau activitatea revoluţionară bolşevicii cereau abnegaţie, dîrzenie, capacitatea de a nu da înapoi în faţa vreunei piedici. Arestat şi deportat de nenumărate ori, Voroşilov găseşte întotdeauna mijlocul prin care să-şi continuie activitatea.

O uriaşă energie depune K. E. Voroşilov în munca pentru pregătirea şi desfăşurarea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. În anul 1917, el este ales membru în Sovietul de deputaţi al muncitorilor din Petrograd, participă la Conferinţa bolşevică din aprilie şi la Congresul al VI-lea al Partidului.

Războiul dezlănţuit de contrarevoluţia internă şi intervenţia imperialistă care primejduiesc existenţa tînărului stat al muncitorilor şi ţăranilor pun în faţa bolşevicului călit Voroşilov o nouă misiune. Trimis în sectoarele cele mai de răspundere ale fronturilor războiului civil, el îşi dezvăluie talentul de organizator militar, joacă un rol de seamă în crearea şi întărirea forţelor armate sovietice, în zdrobirea duşmanilor revoluţiei. În aceşti ani, Voroşilov este membru al Sovietului Militar Revoluţionar al frontului de sud şi mai tîrziu al Armatei I de cavalerie. De numele său se leagă luptele legendarei Armate a 5-a, creată la propunerea sa şi comandată de el, eroica apărare a Ţariţînului, la care a participat ca principal ajutor al lui I. V. Stalin, zdrobirea armatelor lui Denikin şi Vranghel, eliberarea Ucrainei de sub polonezii albi, lichidarea răscoalei contrarevoluţionare de la Kronstadt.

K. E. Voroşilov continuă munca sa neobosită pentru întărirea şi dezvoltarea Armatei Sovietice şi după terminarea războiului civil. El devine, în 1925, comisar al poporului pentru problemele militare şi maritime şi preşedinte al Sovietului Militar Revoluţionar al U.R.S.S., iar în 1934 — comisarul poporului pentru apărare al U.R.S.S.

In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, K. E. Voroşilov — ca membru al Comitetului de Stat al Apărării, comandant suprem al trupelor frontului de nord-vest — joacă un rol activ în nimicirea cotropitorilor nazişti de către glorioasa Armată Sovietică. Voroşilov a făcut parte din delegaţia sovietică la Conferinţa de la Moscova a reprezentanţilor U.R.S.S., Marii Britanii şi S.U.A., iar în 1943 a participat la Conferinţa de la Teheran a conducătorilor U.R.S.S., S.U.A. şi Marii Britanii.

Kliment Efremovici Voroşilov este unul dintre oamenii de seamă ai Partidului Comunist şi ai Statului Sovietic.

Încă din anul 1921, cînd a avut loc cel de al X-lea Congres al Partidului Comunist, a fost ales membru al Comitetului Central. A fost ales în Biroul Politic al C.C. al P.C.U.S. în anul 1926, iar în 1946 a devenit vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. l-a ales pe K. E. Voroşilov în Prezidiul Comitetului Central al Partidului.

Kliment Efremovici Voroşilov ocupă din anul 1953 funcţia de seamă de preşedinte al organului suprem al puterii de stat — Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Oamenii sovietici ştiu că întreaga viaţă, întreaga activitate a lui K. E. Voroşilov este închinată fericirii poporului sovietic, întăririi patriei sale socialiste şi apărării păcii, construirii societăţii comuniste. Ei îi poartă o dragoste şi un respect profund ca unuia din cei mai de seamă reprezentanţi ai partidului iubit.

Statul Sovietic l-a distins pe K. E. Voroşilov cu numeroase decoraţii pentru meritele sale deosebite faţă de Partidul Comunist şi de poporul sovietic.

Oamenii muncii din patria noastră, tineretul romîn îi urează tovarăşului Voroşilov ani mulţi de muncă rodnică pentru înflorirea Marii Uniuni Sovietice, pentru nobila cauză a păcii în întreaga lume.

Salutul adresat de Comitetul Central al P. C. U. S. şi Consiliul de Miniştri al U. R. S. S. tovarăşului K. E. Voroşilov, cu prilejul împlinirii a 75 de ani

TOVARAŞULUI KLIMENT EFREMOVICI VOROŞILOV

Cu prilejul împlinirii a 75 de ani, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., vă adresează un salut călduros dvs., discipol credincios al marelui Lenin, unul din conducătorii eminenţi ai partidului comunist şi statului sovietic.

Păşind încă din anii tinereţii pe calea revoluţionară, v-aţi consacrat întreaga viaţă luptei pentru cauza clasei muncitoare, împotriva asupririi moşiereşti şi capitaliste. Partidul comunist şi poporul sovietic preţuiesc meritele dvs. în lupta pentru victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, pentru întărirea capacităţii de apărare a ţării şi în construirea statului sovietic.

In întreaga dvs. activitate de partid, de stat şi militară aţi depus şi depuneţi, cu energia ce vă caracterizează, toate forţele, cunoştinţele şi marea dvs. experienţă de viaţă măreţei cauze a construirii societăţii comuniste.

Vă dorim din toată inima, scumpul nostru Kliment Efremovici, prietenul şi tovarăşul nostru, mulţi ani de sănătate şi muncă rodnică pentru binele popoarelor ţării noastre, pentru triumful ideilor comunismului.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

CONSILIUL DE MINIŞTRI AL U.R.S.S.

Tovarăşului K. E. Voroşilov i s-a conferit titlul de Erou al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 3 (Agerpres)

Pentru merite deosebite în apărarea statului sovietic, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a conferit tov. K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. titlul de Erou al Uniunii Sovietice înmînîndu-i-se Ordinul Lenin şi medalia „Steaua de aur".

Pregătiri în vederea recensămîntului

La comisiile regionale, raionale şi orăşeneşti de recensămînt din întreaga ţară se desfăşoară o vie activitate de pregătire a recensămîntului populaţiei de la 21 februarie.

Activiştii comisiilor de recensămînt se ocupă cu repartizarea materialului de înregistrare pe oraşe, comune, sate şi sectoare de recensămînt, precum şi instruirea recenzorilor cu problemele practice ale recensămîntului.

Pregătirea recenzorilor este făcută în centre de instructaj organizate pe lîngă comisiile raionale şi orăşeneşti de recensămînt. In prezent se desfăşoară pregătirea ultimelor serii de recenzori.

Pentru popularizarea recensămîntului populaţiei în întreaga ţară, la cinematografele din oraşe şi prin caravane cinematografice la sate va fi prezentat filmul documentar „Recensămîntul populaţiei". De asemenea, prin comisiile de recensămînt şi organele sindicale au fost distribuite populaţiei un mare număr de broşuri conţinînd întrebări şi răspunsuri în legătură cu principalele probleme ale recensămîntului populaţiei.

In vederea unei largi popularizări a recensămîntului, au fost trimise în marile întreprinderi, instituţii şi cămine culturale materiale documentare privind necesitatea, scopul şi importanţa recensămîntului.

Nimic nu i-a scăpat delegatului

Pentru a contribui la pregătirile pentru campania agricolă de primăvară, numeroase întreprinderi industriale execută, printre altele, reparaţii ale utilajului agricol.

Sarcina de a coordona reparaţiile utilajului agricol la uzinele „Mátyás Rákosi" din Bucureşti a fost încredinţată tînărului tehnician Iulian Buruiană.

Brigada de tineret care, împreună cu comunistul Constantin Mitrea, a primit această sarcină, a realizat înainte de termen reparaţiile la 20 de motoare I.A.R., din 40 cîte sînt planificate pînă la 20 februarie a.c. Stînd de vorbă cu tovarăşul Buruiană, el ne-a povestit printre altele întîmplarea de mai jos:

...Delegatul de la S.M.T.-Făurei, pe nume Gh. Marton, venit să ridice motoarele, vroia să ne întoarcă pe dos, nu altceva. Ne privea într-un fel ciudat şi nici cuvintele adresate nu erau mai breze.

— Aţi reparat motoarele? Hm... Tot ca anul trecut? Ce s-au mai necăjit atunci cu ele tractoriştii! Anul ista vi le las aici plocon, de-or fi tot la fel reparate. Şi-aţi depăşit şi norma, se vede treaba, de ne-aţi chemat să le ridicăm mai devreme cu trei zile. Sau vă e zor să nu rămînem în urmă cu muncile de primăvară? Dacă-i aşa, atunci e bine. Dar eu cu motoare reparate prost nu plec la Făurei.

Şi nici una nici alta, delegatul ăsta — după accent, ardelean se vede — demontează în numai cîteva clipe un motor de credeam că nu-i mai dă de rost cît e lumea. Apoi consultă în parte fiecare piesă. Parcă-l aud: „Aţi pus supape noi, asta-i fain. Şi chiulase noi! La toate aţi făcut aşa? Stai, că văd eu".

Şi uite aşa, a cercetat fiecare motor în parte, din cele patru reparate pentru S.M.T.-Făurei. Era uimitoare îndemînarea cu care le monta; neîndoielnic ne aflam în faţa unui specialist adevărat.

După asta, ce crezi că ne face?

— Hai la rodaj cu ele — zice. Degeaba a încercat inginerul Vasile Mincă, şeful bancului de probă, să-i spună că a verificat personal fiecare motor în parte.

— Aşi! răspundea delegatul. Eu sînt „Toma necredinciosul".

Neînduplecarea lui l-a cam scos din sărite pe inginer.

— Cine crezi dumneata că are timp acuma să se ocupe de asta?

— Are, n-are, eu dacă nu probez motoarele nu le iau.

Delegatul făcu mai întîi rodajul la rece, apoi rodajul la cald. Asistenţa noastră nu-l prea sinchisea. Spre sfîrşit, pe faţă l-am întrezărit o rază de lumină.

Inginerul Mincă l-a întrebat:

— Te-ai convins, tovarăşe? şi se pregăti de plecare. Dar deodată delegatul îl opri:

— Văd că eşti grăbit, tovarăşe inginer. Dar eu vreau să cer efort motorului şi dacă nu-l rodez şi în sarcină, nu pot să aflu.

Inginerul îşi ieşise cu totul din sărite. Avea de probat atîtea motoare şi delegatul îi ocupase bancul de ore întregi. Să spun drept, mie, care conduceam direct reparaţiile motoarelor pentru agricultură, mi-au plăcut priceperea şi energia delegatului. Dar cînd fu gata şi rodajul în sarcină, delegatul, ca şi cum n-ar fi observat cîte mai are pe cap inginerul, mi se adresă:

— Mai facem proba de benzină şi gata. Ştiu eu dacă motorul nu înghite un vagon de combustibil într-o oră?

Am privit mai întîi către inginer. Tăcea. Cînd, în sfîrşit, fu terminată cu succes şi această din urmă probă, spre surprinderea mea, inginerul spuse zîmbind:

— Adevărat că eşti „Toma necredinciosul". Dar acum te-ai convins?

Delegatul nu mai era de loc morocănos, ci plin de bucurie. La rîndu-mi, eram şi eu mulţumit. Cu toţii eram acum convinşi de trăinicia şi calitatea reparaţiilor. Apoi l-am povestit că am executat reparaţiile motoarelor pe subansamble şi că majoritatea pieselor înlocuite sînt fabricate de noi. I-am spus că, cu excepţia comunistului Constantin Mitrea, cei care au executat reparaţiile utilajului sînt numai tineri. După aceasta, delegatul a stat de vorbă pe îndelete cu tinerii Constantin Agabie, Ion Neagu, Ion Mihăluş şi Constantin Ionaşcu, cei care au executat reparaţiile acestor motoare.

Bucuria acestui tînăr şi atît de exigent delegat, că va pleca la Făurei cu motoare trainic reparate, ne-a făcut şi pe noi să fim veseli şi ne-a îndemnat să ne angajăm să terminăm reparaţiile utilajului agricol cu 10 zile înainte de termen.

Mulţumirea lui nu era decît o urmare firească a eforturilor noastre rodnice de zi cu zi.

GH. CIRSTEA

ACTUALITATEA pe ecran

„Rusalka" cu Alexei F. Krivcenia.

La invitaţia Ministerului Culturii, miercuri a sosit în Capitală basul Alexei Filipovici Krivcenia, solist al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., artist al poporului din R.S.F.S.R., laureat al Premiului Stalin.

Pe peronul Gării de Nord, oaspetele a fost întîmpinat de reprezentanţi ai Ministerului Culturii şi ai Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R.

A fost de faţă V. V. Skorniakov, ataşat al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Basul A. F. Krivcenia îşi va da concursul în zilele de 4 şi 16 februarie în operele „Rusalka" şi „Bărbierul din Sevilla" pe scena Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R., în ziua de 8 februarie în „Rusalka" la Opera Romînă de Stat din Cluj, iar la 12 februarie în „Bărbierul din Sevilla" la Opera de Stat din Timişoara.

Pe drumul belşugului

Zilele trecute 17 familii de ţărani muncitori din satul Ponor, raionul Haţeg, au constituit o întovărăşire agricolă. In satul Techereu, raionul Orăştie, 55 de familii de ţărani muncitori au format o întovărăşire zootehnică, iar alta a fost înfiinţată în satul Cerbia, raionul Ilia, de 37 familii. Intovărăşirea din satul Cerbia este cea de a 29-a întovărăşire zootehnică din raionul Ilia.

Acum, în regiunea Hunedoara există 115 întovărăşiri agricole în care 4226 familii de ţărani muncitori şi-au unit 3.422 ha. de teren şi 105 întovărăşiri zootehnice, în care 4.459 de ţărani muncitori cresc şi îngrijesc 32.427 oi

In curînd, noi premiere la Teatrul de Stat din Bîrlad

Teatrul de Stat din Bîrlad este cel mai nou teatru din ţară. De la inaugurarea din luna decembrie 1955, artiştii teatrului au prezentat pînă acum 18 spectacole cu piesa „Mielul turbat" de Aurel Baranga, la care au participat peste 7.600 de persoane. În prezent ei pregătesc spectacolul cu piesa „Jaful" de Jack London, în regia lui Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei. Premiera va avea loc la mijlocul lunii februarie. Se mai repetă comedia „Intr-un ceas bun" de scriitorul sovietic Viktor Rozov, în regia lui Aurel Cerbu şi „Galţele" de Al. Kiriţescu, în regia lui Cristea Nacu.

In prezent, 12 dintre actorii Teatrului de Stat din Bîrlad instruiesc diferite formaţii artistice de amatori.

Teatrul a alcătuit patru brigăzi care vor prezenta programe artistice în cadrul „Caselor alegătorului".

Incheierea unui Acord cu privire la comunicaţiile aeriene între R. P. R. şi R. P. Ungară

La 3 februarie a.c. a fost semnat la Bucureşti un Acord între Guvernul Republicii Populare Romîne şi Guvernul Republicii Populare Ungare cu privire la comunicaţiile aeriene.

Acordul a fost semnat, din partea Guvernului R.P.R. de Ion Stănescu, directorul general al Flotei Aeriene Civile din Ministerul Transporturilor Navale şi Aeriene, iar din partea Guvernului R.P.U. de Tarjan Endre, şeful Departamentului aerian din Ministerul Poştei şi Comunicaţiilor.

Tratativele pentru încheierea acordului au decurs într-o atmosferă de caldă prietenie şi de înţelegere reciprocă

(Agerpres)

Actualităţi despre tineretul lumii

Solidari cu lupta poporului iordanian

BEIRUT 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă ziarul „Ar-Rai Al-Amm" la 31 ianuarie a avut loc la Damasc, la Uniunea sindicatelor muncitoreşti, o mare adunare a studenţilor Universităţii din Siria şi a elevilor de la instituţiile de învăţămînt mediu, consacrată luptei poporului iordanian împotriva colonialiştilor englezi. Adunarea a adoptat în unanimitate o rezoluţie care exprimă solidaritate cu „Iordania frăţească, care luptă eroic împotriva imperialismului şi a pactelor sale criminale".

Ziua tineretului şi sportivilor din R. D. Germană.

BERLIN 3 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 2 februarie s-a ţinut la Berlin o şedinţă consacrată Zilei tineretului şi sportivilor. In faţa miilor de tineri şi tinere din toate cartierele oraşului Berlin, Walter Ulbricht, prim-secretar al C. C. al P.S.U.G. şi prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. D. Germane, a rostit o cuvîntare.

Walter Ulbricht a consacrat o bună parte a cuvîntării sale ultimelor evenimente internaţionale.

Ulbricht a analizat în continuare sarcinile tineretului din R. D. Germană în domeniul dezvoltării continue a industriei, agriculturii şi culturii. El a anunţat că Consiliul de Miniştri al R. D. Germane a prevăzut noi măsuri care vor contribui la dezvoltarea multilaterală a tineretului republicii.

Ulbricht a anunţat apoi decernarea titlului de „Maestru al sportului" celor mai buni sportivi din R. D. Germană.

O hotărîre arbitrară a autorităţilor italiene

ROMA 3 (Agerpres). — După cum relatează presa democrată, mulţi cetăţeni italieni au fost excluşi din listele de alegători sub pretextul că au fost condamnaţi — deşi într-un trecut îndepărtat — la pedepse judiciare pentru diferite delicte considerate penale.

La 2 februarie s-a aflat că deputatul Gian Carlo Pajetta, membru al secretariatului Partidului Comunist Italian, a fost exclus de pe listele de alegători din Milano pentru că în 1933 a fost condamnat de către un tribunal fascist la 21 ani de închisoare pentru „organizarea activităţii subversive", adică pentru participarea la lupta antifascistă. Sentinţa tribunalului fascist prevedea de asemenea un an închisoare pentru „folosirea de documente false", adică a unui paşaport fals care i-a fost necesar pentru activitatea ilegală.

Autorităţile au calificat aceasta drept delict „penal" şi în consecinţă l-au exclus pe Pajetta din listele de alegători.

In 24 de ore

MOSCOVA — In urma tratativelor care au avut loc la 2 februarie 1956, au fost semnate la Moscova acordurile potrivit cărora Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste va acorda Republicii Populare Federative Iugoslavia un împrumut şi un credit comercial prevăzute prin protocolul cu privire la tratativele economice care s-au desfăşurat între delegaţiile guvernelor U.R.S.S. şi R.P.F. Iugoslavia la 1 septembrie 1955.

PRAGA — La 2 februarie s-au încheiat la Atena tratativele dintre delegaţiile comerciale ale Cehoslovaciei şi Greciei. Cu acest prilej a fost semnat un protocol în legătură cu schimbul de mărfuri dintre cele două ţări pe anul 1956.

BANGALORE — La începutul şedinţei din după amiaza zilei de 2 februarie, a avut loc alegerea preşedintelui Sesiunii Comisiei Economice a O.N.U. pentru Asia şi Extremul Orient şi a celor doi vicepreşedinţi. Preşedinte a fost ales reprezentantul Indiei, iar vicepreşedinţi reprezentanţii Filipinelor şi Afganistanului.

WASHINGTON — Intr-un comunicat remis presei la 2 februarie, Departamentul de stat anunţă că între 10 şi 12 aprilie, ministrul Afacerilor Externe al Spaniei franchiste, Martin Artajo, va face o vizită oficială în Statele Unite.

PARIS — In ultimele 24 de ore valul de ger care s-a abătut asupra întregii Europe a continuat să facă victime omeneşti şi să provoace pagube materiale în multe ţări. In nordul Italiei temperatura a scăzut în unele regiuni pînă la minus 50 de grade, făcînd victime omeneşti.

A nins şi în nordul Spaniei, unde temperatura a înregistrat pe alocuri minus 32 de grade.

Valul de frig a cuprins de asemenea şi Elveţia, unde temperatura a atins în regiunile de mare altitudine minus 34 de grade. In R.P.F. Iugoslavia temperatura continuă să se menţină între minus 10 grade şi minus 15 grade.

In R.P. Ungară temperatura a înregistrat în ultimele două zile o scădere bruscă, variind între minus 10 grade şi minus 22 de grade. Lacul Balaton este în întregime îngheţat, iar pe Dunăre plutesc sloiuri mari de gheaţă,

Schimbul de mesaje dintre N. A. Bulganin şi D. D. Eisenhower

MOSCOVA 3 (Agerpres).— TASS transmite: După cum se ştie, la 25 ianuarie, G. N. Zarubin, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în S.U.A. l-a vizitat pe preşedintele S.U.A., Dwight D. Eisenhower şi i-a înmînat mesajul din 23 ianuarie al preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, mesaj al cărui text a fost publicat în presa sovietică.

La 2 februarie, ambasadorul G. N. Zarubin l-a vizitat pe secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles, şi i-a înmînat un nou mesaj al preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, către preşedintele S.U.A., Dwight D. Eisenhower, în legătură cu răspunsul preşedintelui S.U.A. la mesajul lui N. A. Bulganin din 23 ianuarie.

Răspunsul preşedintelui S.U.A. la mesajul lui N. A. Bulganin din 23 ianuarie

Excelenţei sale Nikolai A. Bulganin,
Preşedintele Consiliului de Miniştri al
Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Moscova

Stimate domnule preşedinte,

Vă mulţumesc pentru scrisoarea dvs. din 23 ianuarie care mi-a fost remisă de ambasadorul Zarubin. Am studiat-o cu atenţie.

Daţi-mi voie să vă spun de la început că eu consider într-adevăr că actuala situaţie internaţională cere ca toate statele, şi îndeosebi marile puteri, să tindă spre micşorarea încordării internaţionale şi întărirea încrederii şi colaborării internaţionale. Pe măsură ce creşte puterea forţelor de distrugere, devine necesar nu numai să se tindă spre stabilirea unui control asupra acestor forţe şi spre limitarea lor, ci şi să se lichideze antagonismul existent care îi poate determina pe oameni să folosească aceste forţe. Pot să vă asigur că acest punct de vedere este împărtăşit de popoarele Statelor Unite şi de conducătorii lor politici, fără nici o excepţie. Sînt convins că acest punct de vedere este împărtăşit de asemenea de toate popoarele lumii, şi oamenii cărora li s-a încredinţat puterea politică au înalta datorie de a merge în întîmpinarea dorinţei generale de pace a popoarelor.

Aşa cum binevoiţi să reamintiţi, nu odată m-am referit la bunul extrem de preţios pe care ni-l oferă prietenia istorică dintre popoarele noastre. Am convingerea fermă că pe această bază ar putea fi stabilite relaţii politice mai bune. Vă pot asigura, d-le preşedinte, că în întreaga lume nu există popor care să se consacre mai sincer construirii edificiului păcii decît poporul american. Intregul nostru popor năzuieşte să pună capăt încordării şi primejdiilor care există în prezent în situaţia internaţională. Intr-adevăr nu există nici o faptă nobilă pe care nu am face-o dacă am fi convinşi că ea ar contribui la stabilirea unei păci echitabile în întreaga lume.

Tocmai din acest punct de vedere am studiat actuala dvs. propunere de a se încheia între ţările noastre un tratat de prietenie şi colaborare pe termen de 20 de ani care în momentul de faţă ar servi cauzei păcii.

In primul rînd remarc că ţările noastre sînt deja legate printr-un tratat solemn — Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite. Tratatul pe care îl propuneţi dvs. acum ar consta din trei articole principale. Remarc de asemenea că fiecare din aceste articole este deja cuprins în prevederile precise ale acestui tratat dintre noi, încheiat în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Primul articol al proiectului dvs. de tratat ar obliga cele două ţări ale noastre să dezvolte relaţii de prietenie între popoarele noastre pe bază de egalitate în drepturi, respect reciproc şi neamestec în treburile interne. In calitate de membri ai Organizaţiei Naţiunilor Unite noi avem deja obligaţia „de a dezvolta relaţii de prietenie între naţiuni pe baza respectării principiului egalităţii în drepturi şi autodeterminării popoarelor". Articolul 2 din tratatul propus de dvs. ne-ar obliga să rezolvăm diferendele noastre internaţionale numai prin mijloace paşnice. Aceasta este o obligaţie prin care cele două ţări ale noastre sînt deja legate prin prevederile articolului 2-3 din Carta Naţiunilor Unite, în care se spune că „toţi membrii Organizaţiei Naţiunilor Unite îşi rezolvă diferendele internaţionale prin mijloace paşnice". Articolul 3 ne-ar obliga să întărim colaborarea în domeniul economic, cultural şi ştiinţific. Capitolul 9 din Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite, care se referă la „colaborarea economică şi socială internaţională" ne cheamă să lucrăm pentru „soluţionarea problemelor internaţionale în domeniul economic, social, al ocrotirii sănătăţii şi a problemelor asemănătoare" şi ne îndeamnă la „colaborare internaţională în domeniul culturii şi învăţămîntului". Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite este un tratat solemn între ţara dvs. şi ţara mea — este un tratat între multe ţări, fiecare dintre ele fiind legată de noi şi de fiecare altă ţară, şi fiecare dintre ele este interesată ca în întreaga lume să fie pace. Poporul american doreşte sincer să-şi dea contribuţia la înfăptuirea ţelurilor acestei Carte. Dar cuvintele Cartei nu au preîntîmpinat actuala stare de încordare internaţională. Cum putem spera că actuala situaţie poate fi îndreptată numai prin repetarea acestor cuvinte sub forma unui acord bilateral?

Mă întreb dacă procedura încheierii unui tratat la care vom recurge încăodată, şi de data aceasta numai pe bază bilaterală nu va dăuna cauzei păcii, creînd iluzia că printr-o trăsătură de condei a fost obţinut un rezultat care în realitate poate fi obţinut numai prin modificarea spiritului însuşi. Colaborarea prietenească între state depinde nu numai de promisiunile cuprinse în tratat, ci şi de însuşi spiritul care animă guvernele statelor interesate şi de acţiunile lor efective.

Tocmai în speranţa realizării unui astfel de spirit şi a unor astfel de acţiuni am plecat în iulie anul trecut la Geneva — pas fără precedent în anii de pace ai istoriei americane. In ciuda îndoielilor exprimate de mulţi dacă o astfel de misiune va servi într-adevăr unui scop util am considerat situaţia existentă ca fiind atît de serioasă încît nu puteau fi neglijate nici un fel de şanse de a o modifica în direcţia îmbunătăţirii ei, oricît de neînsemnate ar fi fost aceste şanse. La Geneva dvs. aţi exprimat păreri şi aspiraţii analoage.

Am sperat sincer că în urma acestei consfătuiri cu dvs. şi cu şefii guvernelor Franţei şi Regatului Unit va începe o îmbunătăţire a relaţiilor internaţionale, îndeosebi între cele patru ţări, care au fost reprezentate acolo în privinţa problemelor speciale pentru care cele patru ţări ale noastre poartă o răspundere deosebită.

Din păcate, poporul american a fost nevoit să ajungă la concluzia tristă că evenimentele care au urmat după conferinţa noastră nu i-au îndreptăţit speranţele.

Permiteţi-mi să vă reamintesc pe scurt istoricul ultimelor evenimente.

La Geneva noi am dat directive miniştrilor noştri de Afaceri Externe să elaboreze măsuri efective pentru soluţionarea acestor probleme concrete.

Prima dintre aceste probleme era cea a securităţii europene şi a Germaniei. Noi am căzut în mod precis de acord că reglementarea problemei germane şi reunificarea Germaniei prin ţinerea de alegeri libere trebuie să aibă loc în conformitate cu interesele naţionale ale poporului german şi cu interesele securităţii europene.

Dar, în ciuda propunerilor constructive prezentate de cele trei puteri occidentale în problema reunificării Germaniei şi a securităţii europene, guvernul dvs. a considerat că nu poate în momentul de faţă să accepte vreo propunere referitoare la unificarea Germaniei prin alegeri libere.

Cea de a doua problemă era problema dezarmării. In timpul discutării acestei probleme de către noi la Geneva am prezentat propunerea cu privire la „cerul deschis" în speranţa că putem face într-adevăr ceva pentru a convinge lumea că nu avem unii faţă de alţii scopuri agresive. Guvernul dvs. a respins însă această propunere la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe.

Cea de a treia problemă era dezvoltarea contactelor dintre Est şi Vest. Miniştrii puterilor occidentale au propus numeroase măsuri concrete în vederea stabilirii unor relaţii mai strînse şi unei mai bune înţelegeri reciproce. Dar nici una din aceste propuneri nu a fost acceptată de guvernul dvs. In ciuda acestui fapt, în ultima vreme, după cum menţionaţi dvs. s-a produs o oarecare îmbunătăţire în domeniul contactelor dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii.

Inrăutăţirea care s-a produs ulterior se datoreşte, după părerea noastră, faptului că guvernul dvs. a început să promoveze în diferite regiuni ale lumii o orientare care sporeşte încordarea prin intensificarea urii şi duşmăniei în legătură cu diferendele istorice internaţionale. Impărtăşesc părerea dvs. că este imperios necesară o îmbunătăţire a relaţiilor sovieto-americane. Dar, sincer vorbind, poporul nostru cu greu poate împăca, ceea ce, după cum socotim noi, constituie obiectivele guvernului dvs. în aceste regiuni cu actualele dvs. cuvinte, care subliniază atît de just răspunderea deosebită a guvernelor noastre pentru micşorarea încordării internaţionale şi întărirea încrederii şi colaborării între state.

Mă refer la istoria acestui an care a trecut exclusiv pentru ca aceasta să ne dea posibilitatea de a schiţa viitorul nostru cu o mai mare perspectivă de succes. Ţara noastră întinde o mînă prietenoasă tuturor celor care ar strînge-o sincer. Am spus deseori şi repet din nou că nu există niciun lucru pe care nu l-aş face în scopul promovării păcii în întreaga lume, în condiţiile echităţii. Noi ştim însă că ceea ce contează sînt tocmai faptele, nu numai cuvintele.

Gîndiţi-vă, d-le preşedinte, ce schimbări uriaşe s-ar petrece, nu numai în relaţiile dintre noi ci şi în lumea întreagă, dacă ar fi luate fără întîrziere măsuri pentru reunificarea Germaniei în condiţii de libertate în cadrul securităţii; dacă ar fi îndeplinită promisiunea făcută de noi în timpul războiului, de a respecta dreptul popoarelor de a-şi alege forma de guvernare în care să trăiască; dacă ar fi luate măsuri pentru o astfel de deschidere reciprocă a ţărilor noastre în vederea inspecţiei încît posibilităţile unui atac pe neaşteptate să înceteze de a mai exista şi dacă reducerea înarmărilor ar deveni practic realizabilă eliberînd capacităţile de producţie pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale omenirii. Gîndiţi-vă de asemenea că neîncrederea şi greşita înţelegere care s-au îngrămădit ar dispare dacă popoarele noastre ar face schimb liber de ştiri, informaţii, vizite şi idei.

Toate acestea sînt probleme pe care le-am discutat împreună la Geneva. Acestea sînt ţelurile finale cărora ţara mea le rămîne credincioasă şi spre care sîntem gata să mergem în orice moment în spiritul concilierii. Pot spera în baza scrisorii dvs. că şi dvs. v-aţi consacrat acestor ţeluri înalte? Voi aştepta expunerea ulterioară a vederilor dvs.

Cu sinceritate
DWIGHT D. EISENHOWER

27 ianuarie 1956

Mesajul din 1 februarie adresat de N. A. Bulganin, preşedintelui S. U. A.

Excelenţei Sale Domnului Dwight
Eisenhower, Preşedintele Statelor Unite
ale Americii

Washington

Stimate domnule preşedinte,

Mesajul dvs. din 27 ianuarie, conceput într-un ton atît de prietenesc nu a putut să nu-mi reînvie amintirile despre convorbirile sincere şi deschise pe care noi împreună şi colegii noştri le-am dus la Geneva acum o jumătate de an. Poţi fi pe poziţii diferite, poţi susţine puncte de vedere diferite, dar dacă se manifestă bunăvoinţă şi dorinţa de înţelegere reciprocă, astfel de discuţii contribuie la întărirea încrederii, la stabilirea de relaţii prieteneşti.

M-a bucurat faptul că sînteţi de acord că actuala situaţie internaţională impune tuturor statelor, şi în primul rînd marilor puteri, care poartă o răspundere deosebită pentru asigurarea păcii şi securităţii popoarelor, să ia măsuri, de natură să contribuie la slăbirea continuă a încordării internaţionale la întărirea încrederii şi colaborării între state.

Am fost satisfăcut şi de faptul că sînteţi de acord că prietenia istorică între popoarele noastre ne oferă baza pe care ar putea fi stabilite relaţii politice mai bune între ţările noastre.

Tocmai pentru că o asemenea bază există, eu şi colegii mei am hotărît curînd după ce popoarele noastre au sărbătorit anul nou, să vă propunem să ne gîndim împreună la măsurile concrete care să permită îmbunătăţirea substanţială a relaţiilor dintre ţările noastre. Făcînd aceasta am ţinut seama de faptul că soarta păcii în întreaga lume depinde în mare măsură de felul în care vor evolua relaţiile dintre noi.

Am considerat şi considerăm că a sosit timpul de a se încheia un tratat de prietenie şi colaborare între ţările noastre. Aceasta ar constitui o contribuţie importantă la dezvoltarea relaţiilor sovieto-americane şi ar contribui totodată la îmbunătăţirea relaţiilor dintre prietenii dvs. şi prietenii noştri pe arena internaţională. Nu putem decît să regretăm că propunerea noastră n-a fost primită favorabil de către dvs.

Pe cît am putut înţelege, vă derutează faptul că proiectul de tratat propus de noi reproduce într-o anumită măsură anumite prevederi ale Cartei O.N.U. sub care stau semnăturile ţărilor noastre. Acest fapt însă, după cum ni se pare, nu numai că nu împiedică, ci, dimpotrivă, favorizează încheierea tratatului. Existenţa Cartei O.N.U. nu exclude cîtuşi de puţin posibilitatea încheierii unor acorduri bilaterale între membrii acestei organizaţii, acorduri bazate pe principiile ei. In Carta O.N.U. se spune doar deschis că membrii Organizaţiei Naţiunilor Unite trebuie „să creeze condiţii, în care să poată fi menţinute dreptatea şi respectarea obligaţiilor, care decurg din tratate şi din alte surse ale dreptului internaţional".

După crearea O.N.U., S.U.A. ca şi numeroase alte state, au devenit participante la multe tratate şi acorduri atît bilaterale, cît şi multilaterale. Şi niciodată nu s-a pus şi nu poate fi pus la îndoială dreptul incontestabil al statelor suverane de a încheia în interesul păcii orice tratate şi acorduri, care reglementează relaţiile lor cu alte ţări.

Nu se poate să nu se ţină seama şi de faptul că însăşi Carta O.N.U. nu poate fi destul de eficientă, dacă două dintre cele mai mari puteri ale lumii — U.R.S.S. şi S.U.A. — nu-şi vor normaliza relaţiile. Ea poate deveni mai eficientă în cazul cînd cele două ţări ale noastre vor colabora în scopul atingerii ţelurilor puse în faţa Organizaţiei Naţiunilor Unite. Cred că veţi fi de acord cu aceasta.

Pe cît am putut înţelege, vă trezeşte oarecari îndoieli faptul că noi vă propunem încheierea unui tratat „pe bază bilaterală" în timp ce Carta O.N.U. este „un tratat între mai multe state". Dar cred că sînteţi de acord că încheierea unui tratat de prietenie şi colaborare între două dintre cele mai puternice ţări din lume ar însănătoşi într-o mare măsură situaţia internaţională. Pe de altă parte noi sîntem dispuşi să încheiem tratate similare şi cu alte state, inclusiv Anglia şi Franţa. In sfîrşit rămîne valabilă propunerea cu privire la încheierea unui tratat între cele două grupuri de state — statele participante la N.A.T.O. şi cele participante la Tratatul de la Varşovia.

Remarcaţi pe bună dreptate în mesajul dvs. că pentru stabilirea păcii în întreaga lume faptele şi nu vorbele au importanţă. Incheierea unui tratat de prietenie şi colaborare dintre U.R.S.S. şi S.U.A. ar constitui unul din cele mai importante fapte concrete în acest domeniu, întrucît ţările noastre, asumîndu-şi obligaţii de cea mai mare însemnătate prevăzute de proiectul de tratat ar întări încrederea şi ar aduce linişte în întreaga atmosferă internaţională. Acest lucru ar însemna că ţările noastre nu se limitează la asigurări verbale că doresc să fie prietene, ci trec la aplicarea în practică a obligaţiilor asumate.

Totodată se poate remarca că după conferinţa de la Geneva, în această direcţie au şi fost întreprinse acţiuni importante care contribuie la slăbirea încordării internaţionale. De aceea, cu greu putem fi de acord cu afirmaţia că perioada de după Geneva nu a îndreptăţit speranţele popoarelor.

In ceea ce-l priveşte, guvernul sovietic a şi aplicat o serie de măsuri care urmăresc micşorarea încordării internaţionale şi întărirea încrederii între state. In această ordine de idei aş dori să reamintesc de reducerea în 1955 a forţelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni; micşorarea alocaţiilor pentru nevoile militare ale U.R.S.S. în 1956 cu 9,6 miliarde ruble în comparaţie cu 1955; renunţarea de către Uniunea Sovietică la ultima sa bază militară de pe teritoriul altor state, şi anume la baza militară din Finlanda, Porkkala-Udd; iniţiativa Uniunii Sovietice în încheierea tratatului de stat cu Austria, ceea ce a dus la retragerea de pe teritoriul Austriei a tuturor trupelor străine şi asumarea de către Austria a obligaţiei de a duce o politică de permanentă neutralitate. Sînt cunoscute de asemenea şi alte acţiuni ale Uniunii Sovietice îndreptate spre micşorarea încordării internaţionale şi îmbunătăţirea relaţiilor între state.

In Uniunea Sovietică se consideră că şi alte state ar putea întări declaraţiile lor prin fapte precise. Or, ca să fim sinceri, domnule preşedinte, trebuie să spunem, că anumite mari puteri nu numai că nu au întreprins acţiuni similare, ci dimpotrivă fac destule pentru a agrava încordarea internaţională.

In ciuda rezultatelor pozitive ale întîlnirii noastre de la Geneva, alocaţiile militare ale unor puteri occidentale, printre care şi S.U.A., nu numai că nu sînt reduse, ci dimpotrivă, sporesc. Sporeşte şi numărul bazelor militare americane de pe teritorii străine, aceste baze fiind aşezate mai ales în regiunile din apropierea frontierelor Uniunii Sovietice. Trebuie să fiţi de acord că acest lucru nu poate să nu provoace în rîndurile poporului sovietic temeri lesne de înţeles în privinţa intenţiilor S.U.A.

Nu putem să nu acordăm atenţie şi faptului că anumite personalităţi conducătoare din S.U.A. contrar asigurărilor reciproce de pace pe care ni le-am făcut unul altuia, domnule preşedinte, în timpul conferinţei de la Geneva, continuă să facă declaraţii, despre care în nici un caz nu se poate spune că sînt conforme „spiritului Genevei". Se ştie, de pildă, că foarte recent, în S.U.A. a fost făcută o declaraţie în favoarea unei politici, care să ţină ţara „în pragul războiului". Nu putem să nu acordăm atenţie şi declaraţiilor războinice ale unor conducători militari ai N.A.T.O., care cheamă făţiş la continuarea cursei înarmărilor şi la acumularea de rezerve de arme atomice pentru trupele N.A.T.O. şi care nu se sfiesc să ameninţe cu folosirea lor.

Propunînd încheierea unui Tratat de prietenie şi colaborare între ţările noastre, pornim de la premiza că încheierea unui astfel de Tratat şi îmbunătăţirea relaţiilor dintre ţările noastre ar uşura efectuarea unei reduceri substanţiale a armamentelor şi forţelor armate. S-ar putea, de pildă, să reducem forţele armate ale celor cinci puteri pînă la nivelurile care au fost acceptate la timpul său atît de Statele Unite cît şi de Uniunea Sovietică. La aceasta ar contribui şi un acord în problema armei atomice a cărei interzicere o cer popoarele. Ar fi uşurată şi rezolvarea problemei instituirii unui control internaţional corespunzător.

In mesajul dvs. aţi atras din nou atenţia asupra propunerii dvs. cu privire la „cerul deschis", care prevede zboruri reciproce deasupra teritoriilor Uniunii Sovietice şi S.U.A. efectuate respectiv de avioane americane şi sovietice în scopul luării de fotografii din avion, precum şi schimbul de informaţii militare. Eu şi colegii mei am mai avut prilejul să ne exprimăm atitudinea faţă de această propunere. Credem că în actuala situaţie internaţională şi, cu atît mai mult, în condiţiile cursei înarmărilor cu nimic justificate, efectuarea unor asemenea zboruri nu numai că nu ar elibera popoarele de teama unui nou război, ci dimpotrivă ar accentua această teamă şi suspiciunile reciproce. Judecaţi şi dvs. domnule preşedinte: Ce ar face conducătorii militari ai ţării dvs. dacă li s-ar raporta că fotografiile luate din avion arată că vecinul are mai multe aerodromuri? Fără doar şi poate că ei ar ordona sporirea imediată a numărului aerodromurilor lor. Fireşte că într-un caz analog la fel ar proceda şi conducătorii noştri militari. Este lesne de înţeles că rezultatul ar fi o nouă intensificare a cursei înarmărilor.

Altfel ar sta lucrurile dacă am ajunge la un acord asupra reducerii armamentelor şi a forţelor armate. Atunci, efectuarea unui control corespunzător, cu metode asupra cărora am putea cădea de acord, ar fi justificată şi necesară.

Nu se poate să nu se vadă de asemenea că obligaţia U.R.S.S. şi S.U.A. de a rezolva toate problemele litigioase dintre ele numai prin mijloace paşnice, ceea ce înseamnă renunţarea de a folosi în relaţiile dintre ele forţa sau ameninţarea cu forţa, inclusiv arma atomică şi cu hidrogen, ar aduce într-adevăr o liniştire a situaţiei internaţionale şi ar crea condiţii mai favorabile pentru realizarea unui acord asupra celorlalte probleme internaţionale nereglementate.

Aşa dar, încheierea unui Tratat de prietenie şi colaborare între Statele Unite şi Uniunea Sovietică ar însemna că noi putem face într-adevăr ceva, după cum afirmaţi în mesajul dvs. „pentru a convinge lumea că nu avem unii faţă de alţii scopuri agresive".

In ceea ce priveşte problemele internaţionale concrete atinse în mesajul dvs. sînt convins ca şi în trecut că împreună cu problema dezarmării, cea mai importantă dintre ele este problema asigurării securităţii europene. La conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe din toamna anului 1955, guvernul Uniunii Sovietice a prezentat o serie de propuneri concrete îndreptate spre rezolvarea acestei probleme. Ca şi în trecut guvernul sovietic consideră că sarcina asigurării efective a securităţii în Europa poate fi cel mai bine rezolvată pe baza creării unui sistem general european unic de securitate colectivă.

Totuşi, în propunerile noastre am mers în întîmpinarea dorinţelor celor trei puteri occidentale în multe probleme importante, şi de asemenea am luat în considerare ideile concrete în acest domeniu, expuse de reprezentanţii puterilor occidentale în cursul întîlnirii noastre de la Geneva. Propunerile guvernului sovietic cu privire la asigurarea securităţii europene ţin de asemenea seama în întregime de rolul important pe care îl au Statele Unite ale Americii în rezolvarea problemelor europene.

Guvernele celor trei puteri n-au fost însă de acord cu propunerile noastre şi le-au opus un plan care duce la refacerea militarismului în întreaga Germanie şi pe lîngă aceasta prevede includerea Germaniei unificate într-un bloc militar închis creat de puterile occidentale. Nu este greu de înţeles că un asemenea plan nu poate servi ca bază pentru rezolvarea problemei asigurării unei adevărate securităţi în Europa şi pentru reglementarea problemei germane. Intrucît în perioada de după război în Europa au apărut şi s-au consolidat două state germane cu orînduiri social-economice diferite şi care se dezvoltă pe căi diferite, problema creării unei Germanii unite ca stat iubitor de pace şi democrat nu poate să fie rezolvată fără realizarea unui acord corespunzător între germanii înşişi — între Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană.

Totodată sînt convins că normalizarea relaţiilor sovieto-americane şi îndeosebi o măsură ca încheierea unui Tratat de prietenie şi colaborare între U.R.S.S. şi S.U.A. ar avea o mare importanţă pozitivă şi pentru crearea premizelor necesare în vederea rezolvării problemei germane.

In ceea ce priveşte remarca dvs. cu privire la dreptul popoarelor de a-şi alege forma de guvernămînt pe care o doresc, trebuie să spun că Uniunea Sovietică a urmat întotdeauna şi urmează şi în prezent principiul după care orînduirea internă a oricărui stat constituie o chestiune internă a poporului respectiv. Aşteptăm ca şi alte puteri să se călăuzească după acest principiu în relaţiile lor internaţionale.

In mesajul dvs. vă referiţi şi la o problemă atît de importantă ca problema dezvoltării contactelor între Est şi Vest. Sîntem întrutotul de acord cu dvs. că aceste contacte sînt importante. Tocmai de aceea la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe care a avut loc în toamna anului trecut, Uniunea Sovietică a prezentat propuneri avînd drept scop înlăturarea barierelor care împiedică dezvoltarea unor relaţii comerciale şi economice normale şi dezvoltarea contactelor în domeniul culturii, ştiinţei, artei, sportului, turismului etc. Am constatat cu toţii cu satisfacţie că în această problemă la conferinţă s-a conturat o anumită înţelegere. In ultimul moment însă, delegaţiile S.U.A. şi celorlalte puteri occidentale au formulat cereri care veneau în contradicţie cu directivele pe care împreună cu dvs. cu dl. Eden şi dl. Faure, le-am dat miniştrilor noştri ai Afacerilor Externe. Guvernul sovietic nu a putut accepta aceste noi cereri întrucît ele prevedeau un amestec direct în treburile interne ale unor state suverane.

Din păcate, măsurile practice ale guvernului sovietic în ce priveşte dezvoltarea contactelor între ţările noastre, în deosebi prin schimbul de delegaţii, întîmpină şi ele piedici serioase din partea părţii americane.

Cred că prin eforturi comune vom reuşi să lichidăm aşa numita „cortină de fier" şi să creăm condiţiile pentru o largă dezvoltare a contactelor personale dintre cetăţenii ţărilor noastre. Imi permit să-mi exprim speranţa că şi dvs. împărtăşiţi această părere.

Şi în această problemă încheierea unui Tratat de prietenie şi colaborare între ţările noastre ar avea fără îndoială o mare însemnătate pozitivă.

Acestea sînt cîteva dintre considerentele pe care, stimate domnule preşedinte, am dorit să vi le exprim în legătură cu observaţiile pe care le-aţi făcut în mesajul dvs. Aşi dori foarte mult ca ele să contribuie la lămurirea importanţei pe care eu şi colegii mei o acordăm încheierii unui Tratat de prietenie şi colaborare între U.R.S.S. şi S.U.A.

La rîndul nostru sîntem gata să examinăm cu cea mai mare atenţie orice observaţie a dvs. asupra unor sau altor prevederi ale proiectului de Tratat, pe care credeţi necesar să le faceţi.

Aştept noile dvs. considerente asupra acestei chestiuni.

Cu sinceră stimă,
N. BULGANIN

Moscova, Kremlin, 1 februarie 1956.

După încheierea tratativelor anglo-americane

WASHINGTON 3 (Agerpres).— TASS transmite: La 1 februarie s-au încheiat la Washington tratativele dintre S.U.A. şi Anglia. După terminarea tratativelor au fost date publicităţii declaraţia comună a preşedintelui S.U.A., Eisenhower, şi a primului ministru al Angliei, Eden, şi „Comunicatul comun al preşedintelui S.U.A. şi al primului ministru al Regatului Unit".

In declaraţia comună sînt proclamate „cîteva adevăruri şi ţeluri", care ar fi împărtăşite de S.U.A. şi Anglia; autorii declaraţiei depun toate eforturile pentru a prezenta într-o lumină favorabilă opiniei publice mondiale politica puterilor imperialiste.

In acelaşi timp, în documentele de la Washington sînt repetate născocirile calomnioase şi absurde la adresa Uniunii Sovietice şi a întregului lagăr al păcii şi socialismului.

„DECLARAŢIA ŞI COMUNICATUL SINT PLINE DE BANALITĂŢI ŞI ADEVĂRURI RĂSUFLATE"

LONDRA 3 (Agerpres). — Comentînd declaraţia dată publicităţii după încheierea tratativelor de la Washington dintre Eden şi Eisenhower, Randolph Churchill scrie în ziarul „Evening Standard": „După cum s-au aşteptat toţi observatorii perspicaci, conferinţa de la Washington n-a dus la nici un fel de rezultate în afara acelora care puteau fi obţinute prin căile diplomatice obişnuite. Aceasta o dovedeşte cu toată claritatea declaraţia bombastică şi comunicatul care nu spune nimic. Cînd oamenii de stat şi politici nu pot inventa nimic altceva ei invocă întotdeauna pe dumnezeu. In declaraţia dată publicităţii în seara zilei de 1 februarie aceasta se face de două ori — atît în preambul, cît şi în partea finală. După cum am arătat, la 1 februarie, chiar de la începerea tratativelor a fost clar, că, întrucît nici una din părţi nu şi-a pregătit nici un fel de planuri, nu este posibil un plan comun. Declaraţia şi comunicatul sînt pline de banalităţi şi adevăruri răsuflate".

TRATATIVELE ANGLO-AMERICANE, „O CONFERINŢĂ A RĂZBOIULUI RECE"

NEW YORK 3 (Agerpres). — In legătură cu încheierea tratativelor de la Washington dintre Eden şi Eisenhower ziarul „Washington Post" a publicat un articol redacţional intitulat „Cuvinte care nu spun nimic". Ziarul denumeşte comunicatul un document lipsit de conţinut şi decepţionant, conţinînd generalităţi şi repetări ale poziţiilor anterioare.

Ziarul „Daily News" din New York denumeşte tratativele anglo-americane „O conferinţă a războiului rece". Ziarul subliniază că „cei doi conducători n-au putut să ajungă la o rezolvare de comun acord a problemelor politice".

Făcînd bilanţul conferinţei, unii comentatori americani relevă că Eden a făcut concesii serioase Washingtonului. Comentatorii agenţiei Associated Press, Scaley şi Hightower, referindu-se la cercuri oficiale, anunţă că Eisenhower a obţinut consimţămîntul Angliei de a ajuta S.U.A. în eforturile lor menite să ţină R. P. Chineză în afara O.N.U. „cel puţin încă un an".

Această înţelegere nu este oglindită în comunicat.

Pînă şi comentatorii care salută declaraţia de la Washington, o apreciază ca un document propagandistic şi un instrument al războiului rece împotriva Uniunii Sovietice.

SPORT

Ieri la „Olimpiada albă"

CORTINA D'AMPEZZO 3 (prin telefon de la trimisul special al Agenţiei Agerpres).

SCHI

Ieri, cei mai mulţi spectatori au fost atraşi de proba de coborîre care s-a disputat pe pîrtia de pe masivul Tofana. Pîrtia a măsurat 3461 m. cu o diferenţă de nivel de 902 m. Zăpada bătătorită şi îngheţată a provocat multe căzături, astfel că din cei 86 de concurenţi 41 au abandonat. Această probă, cea mai spectaculoasă şi mai grea dintre probele alpine s-a terminat cu victoria austriacului Toni Sailer, care cîştigă cea de a 3-a medalie de aur de campion olimpic.

Toni Sailer s-a născut în Tirol. La vîrsta de 12 ani a participat la primul concurs. Acum are 20 de ani şi lucrează într-o fabrică de sticlărie.

BOB

Pe pîrtia Olimpia a început competiţia de bob pentru echipajele de 4 persoane. 21 de echipaje reprezentînd 12 ţări au făcut cîte două coborîri pe această pîrtie lungă de 1.700 m. şi cu 16 viraje foarte periculoase. Cele mai bune rezultate le-au obţinut echipajele elveţiene care ocupă primele două locuri. Echipajul elveţian condus de Frantz Kapus a stabilit şi un nou record al pîrtiei cu timpul de 1'17"19/100. Echipajul R.P.R. condus de Ene a ocupat locul 18 pierzînd secunde preţioase în coborîrea a doua deoarece pista fusese deteriorată înainte de echipajul francez care se răsturnase.

Concursul continuă sîmbătă dimineaţa.

HOCHEI

Joi seara au continuat jocurile turneului final de hochei. Echipa Uniunii Sovietice a întîlnit un adversar de valoare în echipa R. Cehoslovace, pe care a întrecut-o cu scorul de 7—4 (2—1, 3—0, 2—3).

Echipa S.U.A. a jucat cu reprezentativa Suediei obţinînd victoria cu scorul de 6—1 (1—1, 2—0, 3—0).

Vineri la amiază, echipa Canadei a întrecut Suedia cu 6—2 (3—2, 1—0, 2—0).

PATINAJ ARTISTIC

In sunetele muzicii lui Strauss, Lehar, Liszt, Smetana şi a altor compozitori s-a desfăşurat concursul de patinaj artistic rezervat perechilor. După terminarea întrecerii, cuplul austriac Elisabeth Schwartz, Kurt Oppelt şi cel canadian Frances Dafoe, Bowden Norris au terminat atît de aproape încît juriul a trebuit să delibereze mult timp pentru a desemna pe noii campioni olimpici.

Patinatorii canadieni aveau 101,9 puncte, iar austriecii 101,8, dar titlul olimpic a fost acordat perechii Schwartz-Oppelt pentru o compoziţie mai bună a figurilor executate.

Locul trei a fost ocupat de cuplul maghiar Marianne şi Laszlo Nagy cu 99,3 puncte.

Pe scurt

PARIS. La 2 ianuarie au luat sfîrşit la Paris campionatele internaţionale de tenis de masă ale Franţei la care a participat şi reprezentanta ţării noastre Angelica Rozeanu.

In finala probei de simplu femei s-au întîlnit Ann Haydon (Anglia) şi Linda Wertl (Austria). Jucătoarea engleză a învins cu 3—0. Angelica Rozeanu a fost eliminată în semi finale de Ann Haydon cu 3—1.

Proba de simplu bărbaţi a fost cîştigată de cehoslovacul Stipek care l-a învins în finală pe Vogrinc (R.P.F. Iugoslavia) cu 3-1.

CORTINA d'AMPEZZO

Congresul federaţiei internaţionale de bob care s-a întrunit la Cortina d'Ampezzo a hotărît ca ediţia din anul 1958 a campionatelor mondiale de bob să aibă loc în localitatea Garminsch Partenkirchen din R.F. Germană, iar cea din 1959 la St. Moritz în Elveţia.

Spectacolele de azi

Cinematografe

Vagabondul (seria I) — **Patria, Elena Pavel, Gh. Doja, Al. Sahia**; Pe baricadă — **Magheru, Lumina, Libertăţii**; Ali Baba şi cei 40 de hoţi — complectare Nicolae Grigorescu — **Republica, Vasile Alecsandri, Bucureşti, Infrăţirea între popoare, 23 August, 1 Mai**; Rio Escondido — **Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, N. Bălcescu**; Alarmă în munţi şi Şurubul lui Marinică — **Central, Mioriţa**; Poveste neterminată — **Victoria, Cultural, Rahova**; Festivalul Tineretului de la Varşovia, Concursul internaţional de motocros 1955 — **Maxim Gorki**; Actualitatea în imagini, Vizita prieteniei, Concursul internaţional de motocros 1955 — **Timpuri Noi**; Circul Slavia — **Tineretului**; Libelula, Pe drumul libertăţii — **Al. Popov**; Fata mexicană — **Griviţa**; Giuseppe Verdi — **8 Martie, Boleslaw Bierut**; Lecţia vieţii — **Vasile Roaită, Donca Simo**; Stele pe aripi — **Unirea, Flacăra**; Directorul nostru şi Pui de şoimi — **C. David**; S-au cunoscut într-o trăsură — **T. Vladimirescu, Volga**; Prinţesa Mary — **Carpaţi**; Căţeluşul buclucaş — **Arta**; Soldatul Ivan Brovkin — **Munca, Gh. Coşbuc**; Zvăpăiata — **Moşilor**; Campionul lumii — **Ilie Pintilie**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **Popular**; Muzică şi dragoste — **M. Eminescu**; Vînătoarea de crabi — **8 Mai**; Jan Huss — **Olga Bancic**; La revedere domnule Grock — **Aurel Vlaicu.**

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52